

ASUMAN

Yıllık Kültür ve Edebiyat Dergisi Mayıs 2024 Sayı : 3

**KARALAMA
EDEBİYAT
DOSYASI**

**Huzur'a
Huzursuz
Bir Bakış**

**G.B.T.
İbrahim ÇALLI
Şükrü ERBAŞ
Satranç
TRUMAN SHOW
SUNUŞ**

Ali Kaan BEZİRCİ • Alisa RYLSKIKH
• Barış Yusuf TİRYAKİ • Çınar KADİFE
• Fatih ÇEVİK • Fikret Burç BARÖNÜ
TAŞTAN • Irmak UZUN • Minel KANMAZ

• Ayşenur BEŞEL • Azra ÇETİNKAYA
• Elif Naz ÖZMEN • Elvin ÖZGENER
• Hanne Zümra SERHAN • Hanzade Su
• Yağmur GÜNER • Zeynep ÖZCAN

BEYKENT

BEYLİKDÜZÜ

AÇI'DA BAŞARI GELENEĞİ DEVAM EDİYOR

İŞTE 2023 YKS BAŞARI TABLOMUZ

DİŞ HEKİMLİĞİ - ECZACILIK

MÜHENDİSLİK

TÜRKİYE 12.'Sİ

İLK 1.000'DE 12 ÖĞRENCİ

İLK 20'DE 1 ÖĞRENCİ

İLK 2.000'DE 29 ÖĞRENCİ

İLK 50'DE 2 ÖĞRENCİ

İLK 5.000'DE 55 ÖĞRENCİ

İLK 500'DE 8 ÖĞRENCİ

İLK 10.000'DE 83 ÖĞRENCİ

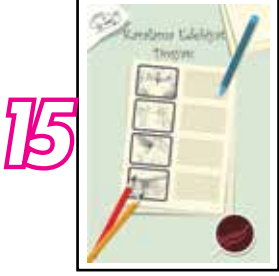
BEYLİKDÜZÜ AÇI
0533 136 99 20

BEYKENT AÇI
0533 762 72 38

BEYLİKDÜZÜ
BEYKENT
ÖZEL ÖĞRETİM KURSU

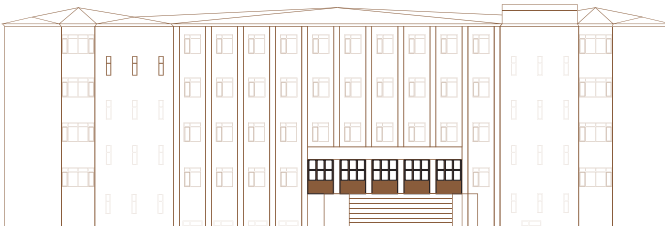
İÇİNDEKİLER

Satranç [Chess]	5
SUNUŞ	7
Hiç Kurulamamış Hayaller [A Restless View to Restness]	10
Huzur'a Huzursuz Bir Bakış	11
Karalama Edebiyatı Dosyası	15

Ahmet Hamdi Tanpınarla Bir Söyleşi	
İhsan Oktay ANAR'ın Puslu Kıtalar Atlası Romanından	
Dostoyevski'nin Suç ve Ceza Romanından	
Yusuf Atılgan'ın Anayurt Otelı Romanından	
Sait Faik Abasıyanık'ın Alemdağ'da Var Bir Yılan Öyküsünden	
Midasin Kulakları	
Bir Tartışmanın Anatomisi: Dekadanlar	

İbrahim Çallı	50
Şükrü Erbaş	53
Truman Show	54
G.B.T	57
Sırçaya Dair	60
Teşekkür	62

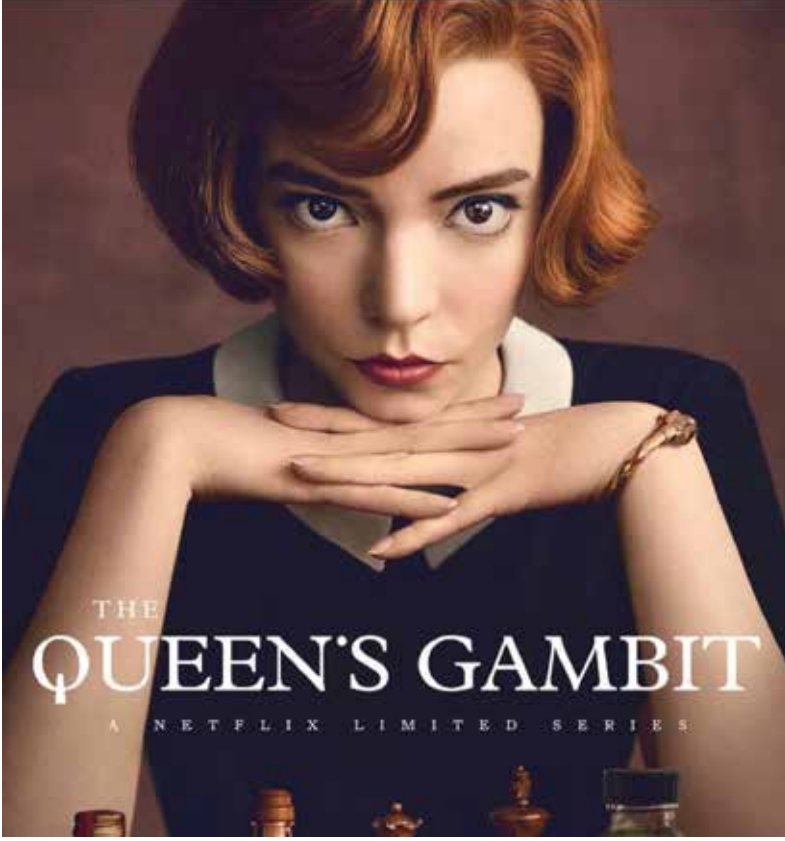

Merhaba Sevgili okurlarımız,

Mayıs 2023 yılında çıktığımız bu yolda, 3. sayımızla karşınızdayız. Bu sayıda, Osmanlı Türkçesinden günümüz Türkçesine aktarılan bir metin, arkadaşlarımızın yazılarının Türkçe ve İngilizce olarak yer aldığı bir Asuman hazırladık sizlere. Ayrıca yepyeni bir içerik bölümünün haberini sizlerle paylaşmak isteriz. 3. sayıdan itibaren Asuman'da tematik dosyalara da yer verilecektir. İlkini Karalama Edebiyat Dosyası adıyla sizler için hazırladık. Dosya da arkadaşlarımız sizler için Türk ve Dünya edebiyatından roman, hikaye, şiir ve mitolojiyi de içeren metinleri çizimleriyle yeniden yorumladılar. Sizlere şimdiden keyifli okumalar dileriz. Asuman'ın keyfini çıkarırken yeni fikir ve önerilerinizin bizim için çok kıymetli olduğunu unutmayın. Edebiyatla ve tabii ki Asuman'la kalın.

Hello dear readers,

We are here with our 3rd issue on this road since we started in May 2023. In this issue, we have prepared for you a text translated from Ottoman Turkish to modern Turkish and an Asuman, which includes the articles of our friends in Turkish and English. We would also like to share with you the news of a brand new content section. Starting from issue the 3rd, Asuman will also include thematic files. We have prepared the first one for you under the name of Scribbling Literature File. In the file, our friends have reinterpreted texts from Turkish and World literature including novels, stories, poems and mythology with their drawings. We wish you enjoyable reading in advance. While enjoying Asuman, please remember that your new ideas and suggestions are very valuable to us. Stay with literature and Asuman at the same time.

Satranç

Satranç, yüzyıllardır insan zihninin derinliklerinde bir tutku ve hayranlık uyandıran antik bir oyun olarak varlığını sürdürmektedir. Her taş, bir stratejiyi, her hamle bir düşünceyi ve her oyun bir hikayeyi temsil eder. Bu oyun, sadece taşların hareket ettiği bir masa oyunundan çok daha fazlasını ifade eder. Satranç; insanın zeka, sabır ve strateji ile ilişkilendirilen en derin duygularını yansıtan bir sanat eseridir.

Satrançı daha iyi betimlemek için "The Queen's Gambit" dizisine ve Stefan Zweig'in yazdığı "Satranç" isimli romanına değinmek istiyorum.

Walter Tevis'in "The Queen's Gambit" adlı romanı ve onun uyarlaması olan dizi, satran-

cın bu derinliklerini ustalıkla işler. Roman ve dizi, baş karakter Beth Harmon'un hayatının odak noktasında satrançın yerini alır. Beth, yetimhanede başladığı satranç yolculuğunda, zorluklarla dolu bir yaşamda stratejik düşünce ve zeka arayışını keşfeder.

"Queen's Gambit", satranç oyununun inceliklerini değil, aynı zamanda insan doğasının derinliklerini de keşfeder. Beth karakteri, zorluklarla dolu bir hayatın içinde kendi gücünü bulma ve kazanma arzusunu temsil eder. Onun satrançla ilişkisi, içsel mücadeleleri ve dış dünyayla olan etkileşimleri ile birleşerek, izleyiciye derin bir insan portresi sunar.

Satranç, aslında bir dizi hamle ve stratejiden ibaret de-

Barış Yusuf TIRYAKI

Chess

Chess has existed for centuries as an ancient game that evokes a passion and fascination deep in the human mind. Each piece represents a strategy, each move a thought and each game a story. This game is much more than just a board game where the pieces move. Chess is a work of art that reflects the deepest human emotions associated with intelligence, patience and strategy.

To better describe chess, I would like to mention the series "The Queen's Gambit" and the novel "Chess" by Stewan Zweig. The novel "The Queen's Gambit" by Walter Tevis and the TV series, which is an adaptation of the novel, skillfully portrays these depths of chess.

The novel and the series place chess at the center of the life of the protagonist Beth Harmon. Beth begins her chess journey in an orphanage and discovers the pursuit of strategic thinking and intelligence in a life of hardship.

"Queen's Gambit" explores not only the intricacies of the game of chess, but also the depths of human nature. Beth's character represents the desire to find her own strength and win in a life full of challenges. Her relationship with chess, combined with her internal struggles and interactions with the

<https://www.vecteezy.com/illustration/39407807-different-chess-piece-on-a-solid-color-back-ground-ai-generative>

ğildir. Aynı zamanda bir iletişim ve anlayış biçimidir. Karşılıklı hamleler, rakipler arasında bir diyalog gibidir. Her hamle, rakibin düşüncelerini ve niyetlerini anlamaya yöneliktir. Bu iletişim, hem satranç tahtasında hem de gerçek yaşamda önemli bir beceridir. "Queen's Gambit" bu iletişimi ustaca işler ve Beth'in karşılaştığı her rakip, sadece bir satranç oyuncusu değil, aynı zamanda kendi içsel dünyasının bir yansımasıdır.

Satranç, insan doğasının karmaşıklığını ve derinliğini yansıtan bir aynadır. Her hamle, bir seçimin ve sonucun yansımasıdır. Aynı şekilde, her insan ilişkisi ve karar da bir stratejiyi ve sonucu temsil eder. "Queen's Gambit" bu derinliği ve karmaşıklığı ustalıklı işler, izleyiciye de bir satranç oyunundan çok daha fazlasını sunar.

Biraz da Stefan Zweig'in "Satranç" isimli kitabına değinmek istiyorum.

"Hem çok eski hem de yepyeni, düzeneği hem mekanik hem hayal gücüne bağlı, hem cebir geometrik bir alanla sınırlı hem de bileşenleri sınırsız, hem sürekli gelişen hem de kısır, hiçbir şeye götürmeyen bir düşünme, hiçbir şeyi hesaplanmayan bir matematik, yapıtları olmayan bir sanat, maddesi olmayan bir mimari, bununla birlikte varlığıyla bütün kitap ve yapıtlardan daha dayanıklı olduğu su götürmez, bütün haklara ve bütün zamanlara ait tek oyun. "Stefan Zweig "Satranç" isimli kitabında satranca böyle betimliyor.

Stefan Zweig'in "Satranç" adlı romanı, satranç dünyasının içine derinlemesine bir dalış yapar. Hikaye; Buenos Aires'teki bir otelde, satranç dünyasının iki dev ismi olan Mirko Czentovic ve Dr. B. arasındaki unutulmaz bir maç etrafında döner.

Czentovic, soğukkanlılığı ve keskin zekasıyla ünlü bir satranç ustasıdır. Diğer yanda ise Dr. B. sıra dışı bir rakiptir. Oyun, bu iki karakter arasındaki psikolojik bir mücadeleye dönüşür. Her hamlede, stratejik bir düşünce yatar ve her taşın konumu, oyuncuların zihinsel yeteneklerini yansıtır.

Zweig'in romanı, satranca sadece bir oyun değil, aynı zamanda bir sanat ve strateji formu olduğunu vurgular. Her hamle, ustaların düşüncelerinin, duygularının ve hatta geçmişlerinin bir yansımasıdır. Okuyucu, satranç tahtasının karşısında birçok şeyin ötesine geçer ve insan zihninin sınırlarını keşfeder.

Son olarak satranca hayattaki benzerliğine dikkat çekmek istiyorum.

Hayat, satranç oyununa benzer bir yolculuktur. Başlangıçta her şey belirsizdir, adımlar atılırken riskler vardır. Ancak ilerledikçe her kararın önemi ve her deneyimin değeri anlaşılır.

Strateji, hayatta da büyük bir öneme sahiptir. Doğru hamleleri yapmak, fırsatları yakalamak ve zorluklarla başa çıkmak için planlı olmak gereklidir. Her hata bir ders olarak değerlendirilir.

Satrançta da hayatta olduğu gibi en önemli taşlarınızı kaybedebilirsiniz, fakat oyun her zaman şah düşene kadar devam eder.

Hayatta da bazen geri adım atmak gerekebilir. Zorluklarla karşılaştığında, önemli olan oyunun kendisidir. Her anın bir hikayesi vardır ve yaşanan her deneyim, yaşamın zenginliğini oluşturur.

Sonuçta, hayat da bir sona doğru ilerler. Bazı insanlar başarıyı elde ederken bazıları başarısızlıkla karşılaşır. Ancak her deneyim ve yaşadığımız her şey bir öğrenme sürecidir ve her anın değerli olduğunu bilmek önemlidir.

outside world, offers the viewer a deep portrait of a human being.

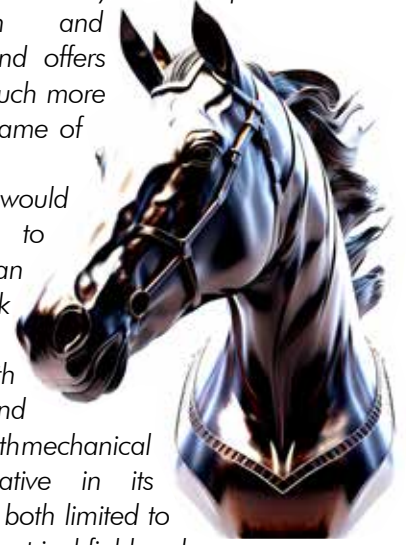
Chess is not just a series of moves and strategies. It is also a form of communication and understanding. The reciprocal moves are like a dialog between opponents. Each move is aimed at understanding the thoughts and intentions of the opponent. This communication is an important skill both on the chessboard and in real life. "Queen's Gambit" skillfully handles this communication and each opponent Beth faces is not only a chess player, but also a reflection of her inner world.

Chess is a mirror that reflects the complexity and depth of human nature. Every move is a reflection of a choice and an outcome. Likewise, every human relationship and decision represents a strategy and outcome. "Queen's Gambit" skillfully captures this depth and complexity and offers the viewer much more than just a game of chess.

I would also like to mention Stefan Zweig's book "Chess".

"Both ancient and brandnew, both mechanical and imaginative in its organization, both limited to a strictly geometrical field and unlimited in its components, both ever-evolving and sterile, a thinking that leads to nothing, a mathematics that calculates nothing, an art without artifacts, an architecture without matter, and yet, by its very existence, unquestionably more durable than all books and artifacts, the only game that belongs to all rights and all times."

Stefan Zweig describes chess with such perfect expressions in his book "Chess".

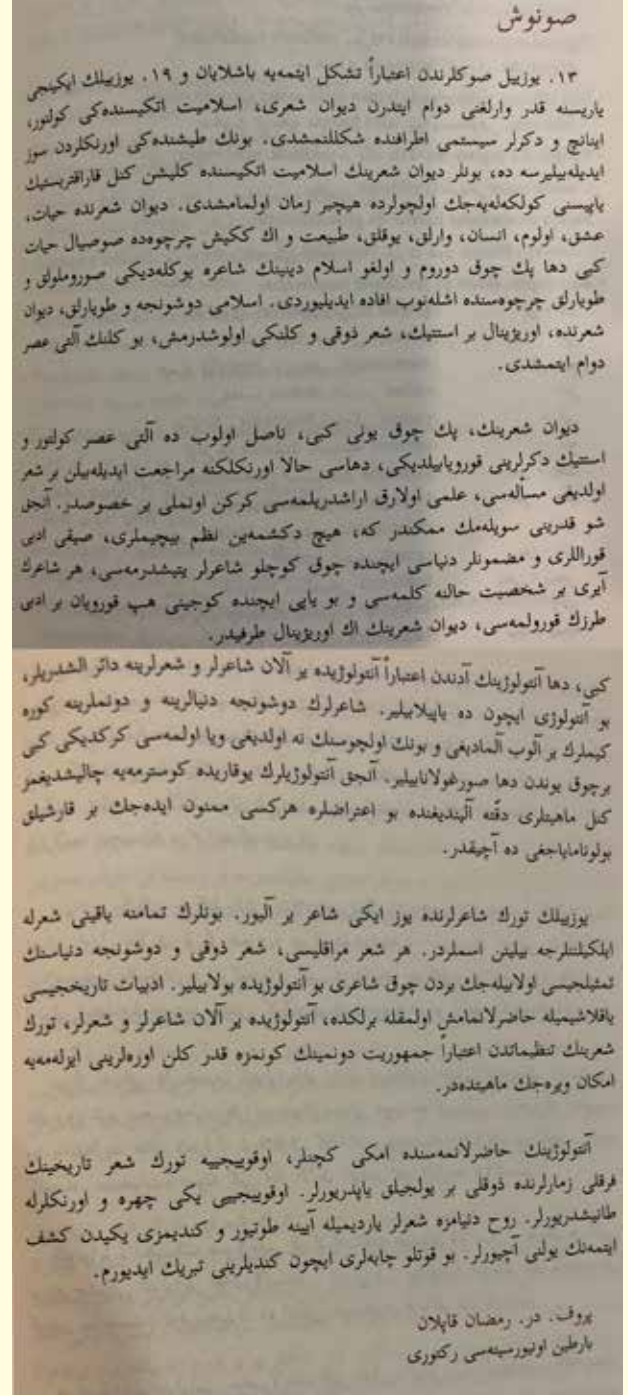

Sunuş

13. yüzyıl sonlarından itibaren teşkil etmeye başlayan ve 19. yüzyılın ikinci yarısına kadar varlığını devam ettiren Divan şiiri İslamiyet etkisindeki kültür, inanç ve değerler sistemi etrafında şekillenmiştir. Bunun dışındaki örneklerden söz edilebilirse de bunlar Divan şiirinin İslamiyet etkisinde gelişen genel karakteristik yapısını gölgeleyecek ölçülerde hiçbir zaman olmamıştı. Divan şiirinde hayat, aşk, ölüm, insan, varlık, yokluk, tabiat ve en geniş çerçevede sosyal hayat gibi daha pek çok durum ve olgu İslam dininin saire yüklediği sorumluluk ve duyarlılık çerçevesinde işlenip ifade ediliyordu. İslami düşünce ve duyarlılık, divan şiirinde orijinal bir estetik, şiir zevki ve geleneği oluşturmuş, bu gelenek altı asır devam etmiştir.

Divan şiirinin pek çok yönü gibi nasıl olup da altı asır kültür ve estetik değerlerini koruyabildiği, dahası hâlâ örneklenene müracaat edebilen bir şiir olduğu meselesi, ilmi olarak eleştirilmesi gereken önemli bir husustur. Ancak şu kadarını söylemek mümkündür ki hiç değişmeyen nazım biçimleri, sıkı edebi kurallar ve mazmunlar dünyası içinde çok güçlü şairler yetiştirmesi, her şairin ayrı bir şahsiyet haline gelmesi ve bu yol içinde gücünü hep koruyan bir edebi tarz kurulması, Divan şiirinin en orijinal tarafıdır. Bu karakteristik özelliklerine rağmen Divan şiiri Batılılaşma hareketlerinin etkisi ile birlikte gücünü kaybetmeye ve Türk şiiri asırlardır beslediği kaynaklardan uzaklaşarak farklı bir kültür ortamında gelişmeye başlamıştır. Tanzimat hareketi bu sürecin önemli dönüm noktalarından biridir.

Siyasi, askeri ve hukuki alanlarda Batılı anlayıştaki düzenlemeleri esas alan Tanzimat hareketinin oluşturduğu kültürel ve sosyal ortamda yeni bir şiir anlayışı doğmaya ve gelişmeye başladı. Tanzimat Edebiyatı bağlamında ortaya çıkan ve Tanzimat şiiri olarak

Baki

<https://tr.wikipedia.org>

adlandırılan bu ilk yenilik hareketi Osmanlı-Türk şiiri ile ilgisini kesmeyi önceleyerek şiirin şekil ve muhtevasını değiştirmeye çalıştı. Batı, özellikle Fransız şiirinden yeni nazım şekillerini Türk şiirine soktu. Batı şiirinde olduğu gibi Türk şiirinde de her şeyin şiire konu olabileceği düşüncesinden hareketle yeni konu ve temalarını şiire taşıdı. Bireyi ve toplumu şiire konu edişte gerek Tanzimat şiirini kendi içinde gerekse Servet-i Fünun şiirinde farklı tutumlara rağmen her iki edebi hareket de Türk şiirini Batılı anlayış çerçevesinde yenileştirme çabasında oldu. Divan şiiri estetiği ve zevkinin dışında bir şiir dili ve estetiği kurmak bir şiir hareketinin temel öncelikleri arasında yer aldı. Yeni şiirle birlikte insan, varlık, hayat ve tabiat farklı bir kültür dünyasının dili ve yaklaşımıyla ifade edilir oldu. Divan şiirinde, ne kadar dışına çıkılırsa çıkılsın sonunda kendisini İslam düşüncesi ile sınırlandıran her durum, artık yeni şiirde seküler denilen diliyle anlatılmaya başladı. Bu tarz duyuş ve düşünüşün ilk örnekleriyle Türk yenilik şiirinin öncülerinden biri olan Şinasi'nin şiirlerinde karşılaşılır. Allah'ın varlığını sorgulayan veya onun varlığını tabiatın hareketle delillendirmeye çalışan bu yaklaşım Türk şiiri için kaynağını Batıdan alan alışılmadık bir tutumdur.

Türk düşüncesinde pozitivist görüşlerin yer etmeye başlaması ile Şinasi'de görülen bu şüpheli yaklaşımın inkara varan daha katı örnekleriyle Türk şiirinin sonraki evrelerinde de karşılaşılır. Oysa kendisini çepeçevre saran ve önceden belirlenmiş edebi kurallarla oluşmuş edebiyat ortamı gibi, İslamiyet'in kültür coğrafyası ve inanç ikliminin sınırları içerisinde yetişen Divan şairinin böyle bir derdi yoktur.

Milli Edebiyat Dönemi dışı tutulmak kaydıyla, şiirde cumhuriyet öncesi yıkılan hareketlerini bir öncekinin uzantısı saymak mümkündür. Tanzimat, Servet-i Fünun ve Fecr-i Ati edebiyatının ortak özelliği Divan şiiri dışında bir şiir oluşturmak ve bunun için Batı şiirini örnek almaktır. Divan şiirini küçümseyen çabalar Tanzimat'la başlamış ve ileriki yıllarda da yoğunluk kazanmıştır. Bununla birlikte Tanzimat ve Servet-i Fünun şairlerinin bütün yıkılan çabalarına rağmen, Divan şiirinin etkilerinden kurtulabildiklerini ve Türk şiirine yaklaştırma konusundaki düşüncelerini tam bir yetkinlikle uygulayabildiklerini de söylemek mümkün değildir.

Türk şiirinde yenileşmenin başka bir halkasını oluşturan Milli Ede-

Fuzuli

biyat, Türk tarihi ve toplumunu farklı bir dil ve duyarlılıkla ele alışıyla yeni bir yönelimi ifade eder. Şiir dilinin sadeleşmesi, Türk tarihi, kültür ve sosyal hayatına dair değişik görüş, düşünce ve olguların şiirde işlenmesi bu dönemde gerçekleşir. Cumhuriyet dönemi Türk edebiyatının öteki edebi türlerinde olduğu gibi şiirin de hazırlık dönemini Milli Edebiyat dönemi oluşturur.

Bu yapı üzerinde gelişen Cumhuriyet dönemi Türk şiiri, Türk şiiri tarihinin en renkli dönemlerinden birisi olmuştur. Şiir bu dönemde ele aldığı temalar, bunların işlenişindeki teknik yenilikler ve şiir dili bakımından zengin bir boyut kazanmıştır. Şiirin çeşitli meseleleri o zaman da yapılan tartışmalar bu dönemde artmış, yeni şiir toplulukları ortaya çıkmıştır. Gelenekten gelen etkiler yer yer devam etmekle beraber şiirin temaları olabildiğine çeşitlenmiş, geleneksel nazım biçimlerinin hakimiyeti önemli ölçüde ortadan kalkmış ve biçim açısından şiir serbest nazımın bütün imkanlarını kullanmaya başlamış, kendisinden önceki dönemlerin hiçbirinde görülmediği kadar ideolojik bir tutum şiirde yer etmiştir.

Cumhuriyet Dönemi şiirinde geleneğe karşı çıkan şiir hareketleri, genelde Divan şiirinin kültür ve düşünce dünyası ile şiir diline tepki gösterme noktasında birleşir. Gerçekte bu durum Tanzimat'tan sonra "eski edebiyat" kabul edilen Divan edebiyatı ve şiirine bu dönemde de yükletilen eleştirilerin devamından başka bir şey değildi. Bütün bu karşı çıkışlara ve modern dünya şiiri ile bütünleşme çabalarına rağmen asırların içinden süzülüp gelen zengin şiir birikiminin göz ardı edildiği de söylenemez. Nitekim Türk şiirini yenileşme döneminin ilk evrelerinde Divan şiirinin etkileri devam ettiği gibi günümüz modern Türk şiirlerinde de ortadan kalkmış değildir. Bu etki, zengin bir birikime sahip olan Divan şiirinin değil, estetik ve ifade etmedeki gücünden yararlanma biçiminde devam etmektedir.

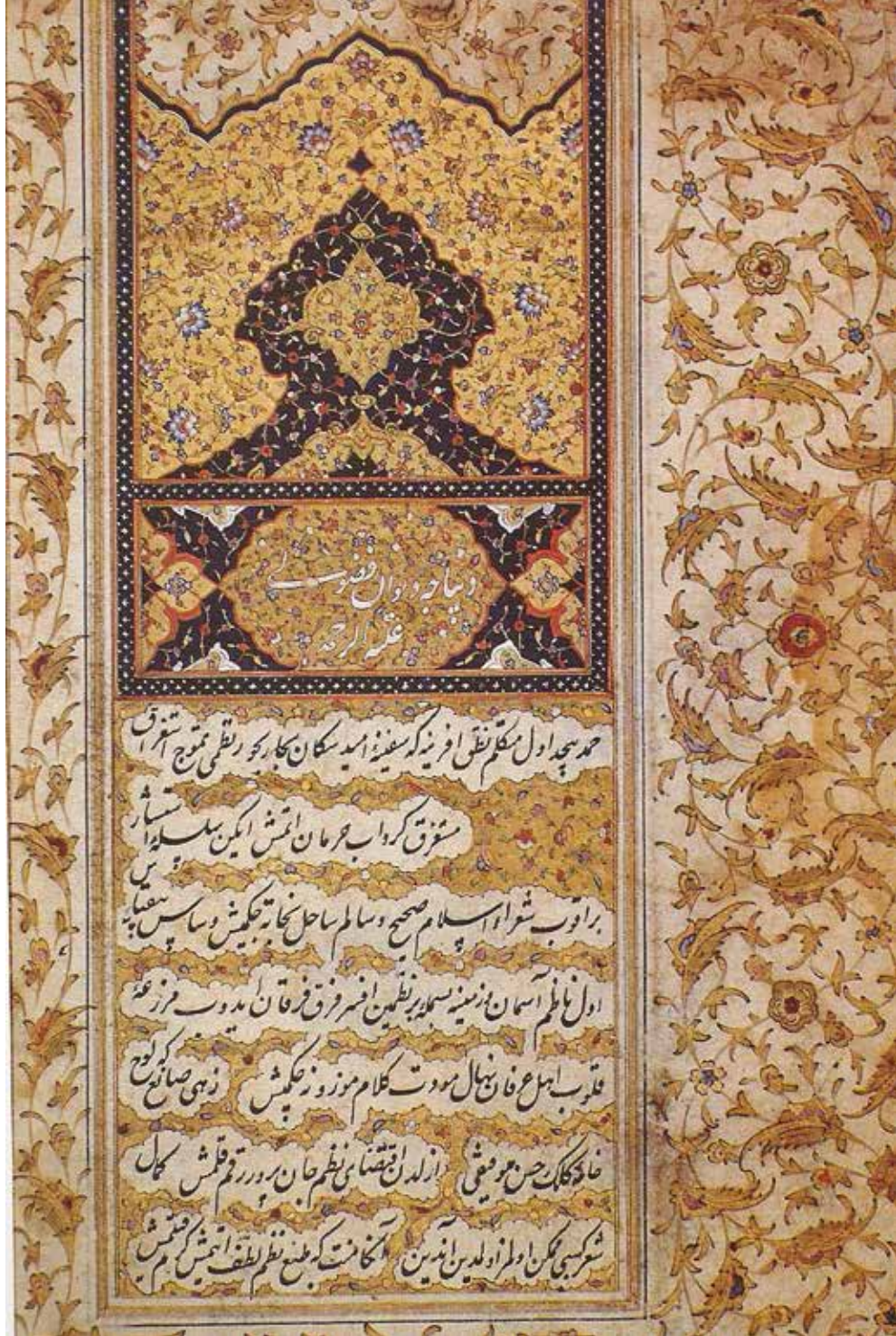
Edebiyatta yenilik hareketlerinin başladığı Tanzimat Dönemi'nden itibaren genelde Türk edebiyatı özel olarak Türk şiiri; Türk düşünce ve sosyal hayatını şekillendiren İslamcılık, Batıcılık ve Türkçülük gibi düşünce hareketlerinin etkisinde kalmış ve önemli temsilciler yetiştirmiştir. Günümüz Türk şiirinde de bu olgu değişmemiştir.

Türk edebiyatı tarihinde antolojinin ilk örnekleri sayılabilecek çalışmalar nazire veya şiir mecmuaları tarzında Divan Edebiyatı döneminde görülür. Şairlerin kendisine veya başkalarına ait şiirlerin toplanarak kitaplaştırılması ile başlayan bu gelenek zamanla güldeste, müntebihat, numune gibi adlar olarak günümüz antolojilerine ulaşmıştır.

Antolojiler Tanzimat sonrası Türk edebiyatında yoğunluk kazanmış ve hemen her edebi türde çeşitli antolojiler hazırlanmıştır. Antolojiler, sahanın o zamanlar başka her kültür seviyesinden okuyucuların da ilgi duydukları kaynaklar olagelmıştır.

Her antoloji, antolojiyi hazırlayanın edebi zevki, kültürü ve antolojiden beklentisinin bir ürünüdür. Dolayısıyla, genellikle şahsi tercihlerin yansımalarının antolojilerde hakim olması kaçınılmaz bir durumdur. Ancak, edebiyat tarihçiliğinin gerektirdiği ilmi esaslara göre hazırlanmış antolojiler büyük ölçüde bunun dışındadır. Bu tür antolojilerde edebi metinler ve şahsiyetler, edebi Türk tarihi seyri içindeki gelişimini gösterecek nitelikte seçilir. Böyle bir seçim ilmi anlayışa en yakın bir tutumdur ve bu yolla antolojiye yükletilecek eleştirilerin en aza indirilmesi mümkündür.

Yüzyılın Türk şairleri Abdülhak Hamit'ten başlayarak 1970'in ikinci yarısında doğup 50'li yaşlara merdiven dayamış şairlerden oluşmaktadır. Her antolojiye olduğu gibi daha antolojinin adından itibaren antolojide yer alan şairler ve şiirlerine dair eleştiriler bu antoloji için de yapılabilir. Şairlerin düşünce dünyalarına ve

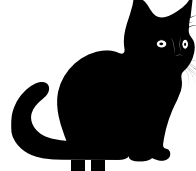
Fuzûlî'nin "Divan" adlı eserinde yer alan bir şiirden görüntüm.

dönemelerine göre kimlerin yer alıp almadığı, bunun ölçüsünün ne olduğu veya olması gerektiği gibi birçok yönden daha sorgulanabilir. Ancak antolojilerin yukarıda göstermeye çalıştığımız genel mahiyetleri dikkate alındığında bu itirazlara herkesi memnun edecek bir karşılık bulunamayacağı da açıktır. Yüzyılın Türk şairlerinde yüz iki şair yer alır. Bunların tamamına yakını şiirle ilgilenenlerce bilinen isimlerdir. Her şiir meraklısı, şiir zevki ve düşünce dünyasının temsilcisi olabilecek birden çok şairi bu antolojide bulabilir. Edebiyat tarihçisi yaklaşımı ile hazırlanmamış olmakla

birlikte antolojide yer alan şairler ve şiirler, Türk şiirinin Tanzimat'tan itibaren Cumhuriyet döneminin günümüze kadar kalan evrelerini izlemeye imkan verecek mahiyettedir.

Antolojinin hazırlanmasında emeği geçenler, okuyucuya Türk şiir tarihinin farklı zamanlarında zevkli bir yolculuk yaptırıyorlar. Okuyucuyu yeni çehre ve örneklerle tanıştıyorlar. Ruh dünyamıza şiirler yardımıyla ayna tutuyor ve kendimizi yakından keşfetmenin yolunu açıyorlar. Bu kutlu çabaları için kendilerini tebrik ederim.

Prof. Dr. Ramazan Kaplan
Bartın Üniversitesi Rektörü

Hiç Kurulamamış Hayaller

Hiç kurulamamış bir hayaldik biz,
Kurulsaydık bu Őehirde yakardık.
Büyük Őanslar kağırdı bedenimiz,
Öyle ki belki de geceleri gündüzlere katardık.

Ama inan aęlardık,
Durmadan sabahlardık.
İnanırdık birbirimize,
Hislerimize kanardık.

Öyle güçlü olurdu ki yalanlarımız,
Őeytanı da aldatırdık.
Ya da belki sadece,
Kendimizi en aŐık sanardık.

Huzur'a Huzursuz Bir Bakış

Türk edebiyatının bel kemiklerinden biri olan Ahmet Hamdi Tanpınar, modernist yazarlarımızdan biridir. Romanlarında toplumsal ve bireysel konuları farklı şekillerde ele alan Tanpınar, bu konuda çağdaşı diğer yazarlardan ayrışır. O, eserlerinde, spesifik bir dünya görüşü belirtmemiştir. Bu durum, Tanpınar'ın zamanında anlaşılmasına hatta yanlış anlaşılmasına sebebiyet vermiştir. "Huzursuzluğun romanı" olarak tanımlanan Huzur Romanı da böyle bir eserdir. Ahmet Hamdi Tanpınar, romanda toplumsal sorunlara ve toplumsal sorunların yaratmış olduğu bireysel sorunlara değinir. Huzur, II. Dünya Savaşı'nın başlamak üzere olduğu o buhranlı günlerin romanıdır. Dolayısıyla romanda, bu sıkıntılı hal çeşitli betimlemeler ve romanın ana karakteri olan Mümtaz'ın ruh tahlilleri ile anlatılır.

Mümtaz; çocukluk yıllarında, anne ve babasını savaşın kaosunun yaşandığı bir zamanda kaybeder. Yaşananlar Mümtaz'ın kişiliğine de tesir eder. Mümtaz yaşadıklarının ruhunda bıraktığı derin izlerle varoluşsal krizler yaşamaya başlar. Babasını kaybettikten hemen sonra tanıştığı köylü bir genç kızla yaşadığı aşk, Mümtaz'ın tüm hayatına sirayet edecek bir suçluluk psikolojisini doğurur. Bu suçluluk duygusu, Mümtaz'ı yaşamı boyunca

takip edecek, hayatındaki tüm kayıplardan hatta babasının ölümünden bile kendini sorumlu tutacağı bir çıkmaza sürükleyecektir. İçinde bulunduğu bu çıkmaz, Nuran'la olan ilişkisine de tesir edecektir. Mümtaz içten içe yaşadığı her güzel şeyde suçluluk hissediyor, bu duyguyu da estetikizmle bastırıyor. Mümtaz hassas mizaçlı, hayal kuran, marazlı bir ruha sahip olan, Nuran'ın deyimiyle "Zihinde yedi asrın ölüsünü gezdiren..." birisidir.

Romanın ilk bölümü Mümtaz'ın sıkıntılı halet-i ruhiyesini anlayabilmeniz için önemli bir girizgâh niteliği taşır. Romanın ilk bölümünde Mümtaz'ın babası gibi gördüğü İhsan'ın hasta olması, Nuran ile aralarındaki bir soğukluk ve savaş esintileri görülür. Bu yönüyle kitabın ilk bölümünü "sıkıntılı" olarak ifade etmek mümkündür.

Nuran, Mümtaz'ın hayatında büyük etki yaratmış karakterlerden birisidir. Nuran fiziksel güzelliğinin yanında ince bir ruha sahiptir. Kültürlü bir ailenin kızı olan Nuran, ailesinden gördüğü eski Türk kültürünü ve musikisini içselleştirmiş bir karakterdir. Bu yönleriyle Nuran, Mümtaz'a göre "Hayatın öz kaynağı, bütün gerçeklerin annesidir." Nuran ile Mümtaz'ın yaşadığı aşkın anlatıldığı ikinci bölüm estetikizmin, musikinin ve doğanın ortaya çıkmaya başladığı bölümdür.

Tanpınar'ın olağanüstü İstanbul betimlemeleri ile karşılaşırken, bu bölümde Nuran'ın varlığı kısa süreli de olsa Mümtaz'ın sorunlarından kaçmasını sağlamıştır.

Üçüncü bölümle birlikte okurun dikkatini çekmeye başlayan Suat'ı "nihilist" bir karakter olarak değerlendirmek yanlış olmaz. Suat; toplumsal ya da ahlaki hiçbir değeri tanımayan, bencil, Tanrı'yı reddeden ve mesuliyet duygusu hissetmeksizin yaşayan bir karakterdir; evli olması ve Nuran'ın Mümtaz ile görüşüğünü bilmesi dahi Nuran'a aşk mektubu yazmasını engellemez. Suat'ın Mümtaz'ın evinde kendini öldürmesiyle birlikte Nuran ve Mümtaz'ın aşkı son bulur. Bu ölümle birlikte Mümtaz ölümün yıkıcılığını ve insan kaybını yeniden deneyimler. Mümtaz'ın korkuları, kuşkuları, kıskançlıkları, üzüntüleri üçüncü bölümde yoğun bir şekilde hissedilir. Bu durum üçüncü bölümü melankolik bir havaya sokar.

Üçüncü bölümde öne çıkan bir diğer motif musikidir. Romanın her aşamasında karşımıza çıkan bu motif, özellikle Suat'ın ölüm sahnesinde okuru ürpertir. Bu sahneyi ürpertici kılan Suat'ın ölüme giderken Beethoven'ın keman konçertosunu dinlemesidir. Tanpınar; kelimelerle çizdiği resmi, okura müzikle duyurarak okurun sah-

A Restless A Restless View to Restless

Ahmet Hamdi Tanpınar, one of the pillars of Turkish literature, is considered one of our modernist writers. Tanpınar, who approaches societal and individual issues in different ways in his novels, stands out from his contemporaries in this regard. He did not specify a specific worldview in his works, which led to his being misunderstood or even misinterpreted during his time. The novel "Huzur," described as "the novel of restlessness," is such a work. In the novel, Ahmet Hamdi Tanpınar addresses societal issues and the individual problems caused by societal issues. "Huzur" is a novel set in the turbulent days when World War II is about to begin. Therefore, in the novel, this troubled state is portrayed through various descriptions and the psychological analyses of the main character, Mümtaz.

Mümtaz loses his parents during childhood in a time of war chaos. These experiences affect Mümtaz's personality. Mümtaz begins to experience existential crises with the deep scars left by what he has experienced on his soul. The love he experiences with a peasant girl shortly after losing his father leads to a guilt psychology that will pervade Mümtaz's entire life. This sense of guilt will follow Mümtaz throughout his life, making him even responsible for all the losses in his life, even his father's death. This dilemma also affects his relationship with Nuran. Mümtaz feels guilt in

neyi içselleştirmesini sağlar.

Mümtaz'ın tam zıttı bir profil çizen Suat, romanın sonunda Mümtaz'ın ikinci kişiliği olarak dikkati çeker. Tanpınar'ın ölümünden sonra yayımlanan "Suat'ın Mektubu" adlı kitap, aslında Suat'ın roman için ne denli önemli bir karakter olduğunu gösterir. Suat iç meseleleri, fikirleri ve davranışlarıyla toplum tarafından kabul görmeyen bir karakterdir. Suat'ı anlayabilmek için Nietzsche'nin nihilizmini ve Camus'un absürdizm anlayışını anlamak gerekir. Bu sebeplerden ötürü Suat karakteri birçok eleştirmen tarafından "Dostoyevski'den gelme bir karakter." olarak tanımlanır. Suat dünya görüşünü "Niçin hayatımı en manasız şekilde budalaca yaşadıysam, niçin eğlendiysem, niçin içtiysen, niçin evlendiysem? Zamanı öldürmek için." şeklinde ifade eder.

"Suat'ın Mektubu" Tanpınar tarafından yazılan derlemelerden toplanan bir kitaptır.

Dördüncü bölüm romanın son bölümüdür. Tanpınar dikkatimizi Doğu-Batı sorunuyla yaklaşmakta olan savaş ve savaşın doğurduğu kaosa çeker. Yanlış Batılılaşma, Tanpınar tarafından ihtiyatla ele alınan konulardan biridir. Tanpınar'ın kendi görüşlerini Mümtaz üzerinden ifade ettiğini söylemek yanlış olmaz. Mümtaz'a göre Türkiye ne tam Batılılaşmış ne de tamamı ile doğulu bir ülkedir. Fatih Sultan Mehmet ile birlikte resmi olarak başlayan batılılaşma süreci, Türk toplumu tarafından ne tam olarak benimsenmiş ne de tam olarak reddedilmiştir. Bu durum bir belirsizlik ve zaman içerisinde bir kimliksizlik oluşturmuştur. Mümtaz yani Tanpınar bu sorunun kendi köklerine bağlı, yeniye temellendirmede eskiden yararlanan, çağdaş refah seviyesine ulaşmış bir toplum ile gerçekleşeceğini savunur.

Huzur Romanı savaş kritiği niteliği taşıyan ve edebiyatımızdaki yerleşik savaş algısının dışına çıkan, hatta bu anlayışa yer yer meydan okuyan bir romandır. Romanın her bölümü "yer yer patlamak üzere olan İkinci Dünya Savaşı'nın tehditli havasını" hissettirir. Kitabın başından itibaren savaş konusu zaman

zamana okurun gündemine getirilir. Mümtaz'ın çocukluğundan beri savaş sebebiyle kaybettiği insanlar ve edindiği korkular savaşın birey üzerindeki olumsuz etkilerine dikkat çeker. Mümtaz'ın deneyimlediği kimliksel çatlak Mümtaz'ın çocukluğundan kalma yıkım ve suçluluk duyguları dahil bütün bireysel ve toplumsal krizler ve yeni bir savaş beklentisi nedeni ile derinleşir. Huzur romanı aslında savaş karşıtı bir romandır. Tanpınar, Milli Mücadele ile harap olan, Türk ulusunu ve çağdaş medeniyetlerde olası ikinci bir dünya savaşı ile tekrar ortaya çıkan kaotik ortamı temsilen, bir karakter üzerinden savaş karşıtı bir anlatı üretmiştir. Mümtaz, dördüncü bölümde intihar eden Suat'ın tesirini görmeye başlar. Bu noktada bu iki karakterin ortak özellikleri su yüzüne çıkar. Mümtaz'ın Suat'ın tesirini görmesi Huzur'a metafiziksel bir özellik de katar. Mümtaz'ın Suat'ın nihilizmine kendini bırakması savaşın topyekûn yok ediciliği, yıkıcılığı ve dehşeti karşısında savaşlara yakinen tanıklık eden bir modern bireyin çaresizliğini gösterir.

Son olarak Tanpınar huzursuzluğun romanı olan Huzur'a neden Huzur adını verdiğini şu sözlerle ifade eder:

"Çünkü huzursuz bir dünyada yaşıyoruz. Çünkü insan kendisiyle barışık değil. Değerler karşısında ve insan karşısında yeniden düşünmeye mecburuz. Çünkü her şeyden şüphedeyiz. Ve nihayet arkamızda eskisi gibi o kadar kuvvetle Allah'ı hissetmiyoruz. Hülâsa huzursuzuz, onun için..."

every beautiful thing he experiences, and he suppresses this feeling with aestheticism. Mümtaz is a sensitive, imaginative, and neurotic soul, someone who, in Nuran's words, "wanders through the minds of seven centuries."

The first part of the novel serves as an important introduction for us to understand Mümtaz's troubled state of mind. In the first part of the novel, we see İhsan, whom Mümtaz sees as his father figure, being ill, a coldness between him and Nuran, and echoes of war. In this sense, it is possible to describe the first part of the book as "troubled."

Nuran is one of the characters who has a great impact on Mümtaz's life. Besides her physical beauty, Nuran has a delicate soul. Nuran, the daughter of a cultured family, has internalized the old Turkish culture and music she has seen from her family. In these respects, according to Mümtaz, Nuran is "the essence of life, the mother of all truths." The second part, which tells the love story between Nuran and Mümtaz, is where aesthetics, music, and nature begin to emerge. We encounter extraordinary descriptions of Istanbul by Tanpınar; in this section, Nuran's presence, albeit briefly, has enabled Mümtaz to escape from his problems.

Starting to attract the reader's attention with the third chapter, Suat can be considered as a "nihilistic" character. Suat is a character who does not recognize any societal or moral values, selfish, denying God, and living without feeling any responsibility; even being married and knowing that Nuran meets with Mümtaz does not prevent him from writing a love letter to Nuran. With Suat's suicide at Mümtaz's house, the love between Nuran and Mümtaz comes to an end. With this death, Mümtaz experiences the destructiveness of death and loss again. Mümtaz's fears, suspicions, jealousies, and sorrows are strongly felt in the third chapter. This situation creates a melancholic atmosphere in

the third chapter.

Another motif that stands out in the third chapter is music. This motif, which appears at every stage of the novel, particularly disturbs the reader in Suat's death scene. What makes this scene disturbing is Suat listening to Beethoven's violin concerto on his way to death. Tanpınar allows the reader to internalize the scene by making the reader hear the scene with music, which he draws with words.

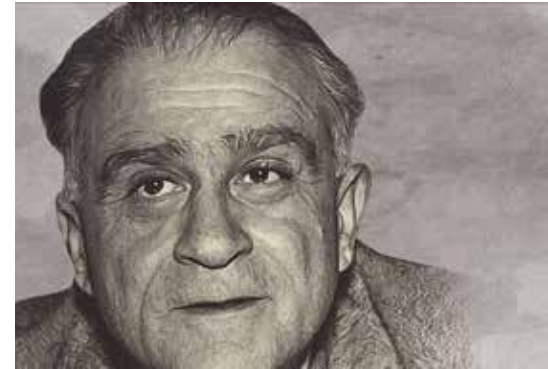
Suat, who draws a completely opposite profile to Mümtaz, attracts attention as the second personality of Mümtaz at the end of the novel. The book titled "Suat's Letter," published after Tanpınar's death, actually shows how important a character Suat is for the novel. Suat is a character whose internal issues, thoughts, and behaviors are not accepted by society. To understand Suat, it is necessary to understand Nietzsche's nihilism and Camus's absurdism. For these reasons, Suat character is described as a "character coming from Dostoyevsky" by many critics. Suat expresses his worldview as, "Why did I live my life so foolishly, why did I have fun, why did I drink, why did I get married. To kill time."

"Suat's Letter" is a collection of writings written by Tanpınar.

The fourth chapter is the final chapter of the novel. Tanpınar draws our attention to the East-West problem that is approaching with the war and the chaos brought about by the war. Misguided Westernization is one of the issues carefully addressed by Tanpınar. It would not be wrong to say that Tanpınar expresses his own views through Mümtaz. According to Mümtaz, Turkey is neither fully Westernized nor completely an Eastern country. The Westernization process, which officially began with Fatih Sultan Mehmet, has neither been fully embraced by the Turkish society nor completely rejected. This situation has created an uncertainty and a lack of identity over time. Mümtaz, that is, Tanpınar, argues that this problem will

be solved with a society that is based on its roots, benefits from the past to establish the new, and has reached a contemporary level of welfare.

The novel "Huzur" is a critique of war and goes beyond the established perception of war in our literature, even challenging this understanding at times. Each chapter of the novel gives the reader a sense of the threatening atmosphere of the impending Second

World War. The issue of war is brought to the reader's agenda from the beginning of the book from time to time. Mümtaz's losses due to the war since childhood and the fears he acquired draw attention to the negative effects of war on individuals. Mümtaz's experienced identity crisis deepens with all individual and social crises, including the destruction and guilt feelings inherited from his childhood, and the expectation of a new war. In fact, the novel "Huzur" is an anti-war novel. Tanpınar, through a character, represents a narrative against war, which is a character of a modern individual who witnesses the destructiveness, destructiveness, and horror of wars in the face of the whole.

Finally, Tanpınar expresses why he named "Huzur," which is the novel of restlessness, with the following words:

"Because we live in a restless world. Because humans are not at peace with themselves. We are obliged to rethink values and people. Because we doubt everything. And finally, we don't feel God behind us as strongly as before. In short, we are restless, that's why..."

KARPINUS

KİTABEVİ

"Okumayı Sevenler İçin"

Kahve ve kitabın şiirsel uyumu altında kendinizi keşfedeceğiniz, bilmediğiniz hayatlara, şehirlere fikirlere yelken açabileceğiniz bir kütüphane,

Renklerin, boyaların kalemlerin uçsuz bucaksız dünyasında dolaşabileceğiniz, palet ve fırçalarınızla tuvaler üzerinde hayal gücünün sınırlarında dolaşabileceğiniz bir sanat atölyesi,

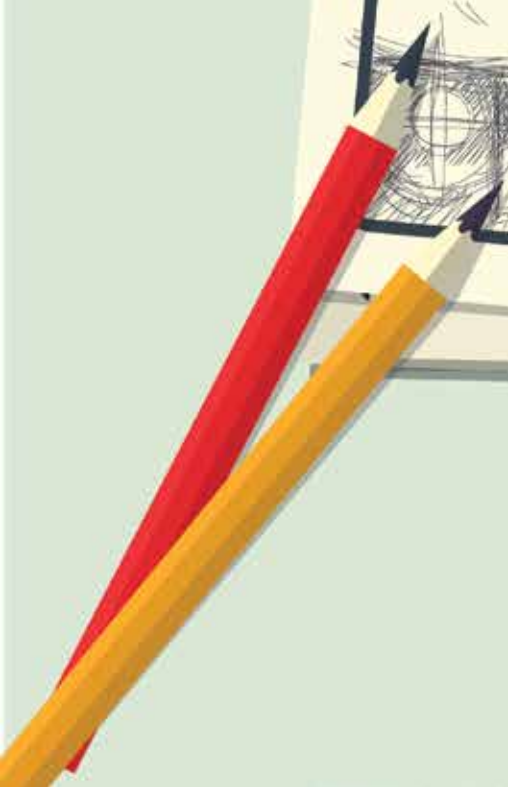
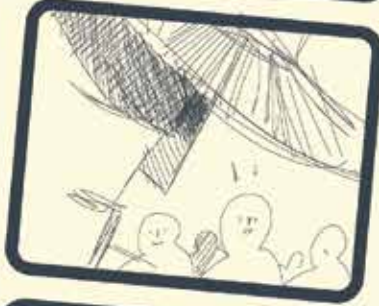
Çocuklarınızı oyuncaklarla tanıştıracacağınız, çocukluğunuzu yeniden keşfedeceğiniz, çocuklarınızla aynı değerleri paylaşacağınız bir oyun merkezi, Tüm ofis araç ve gereklerinizi temin edebileceğiniz bir kırtasiye dünyası,

Şimdi bir tık uzağınızda...

**Büyükşehir Mah. 19 Mayıs Cd.
Zigana Evleri No : 59 / A Beylikdüzü / İSTANBUL**

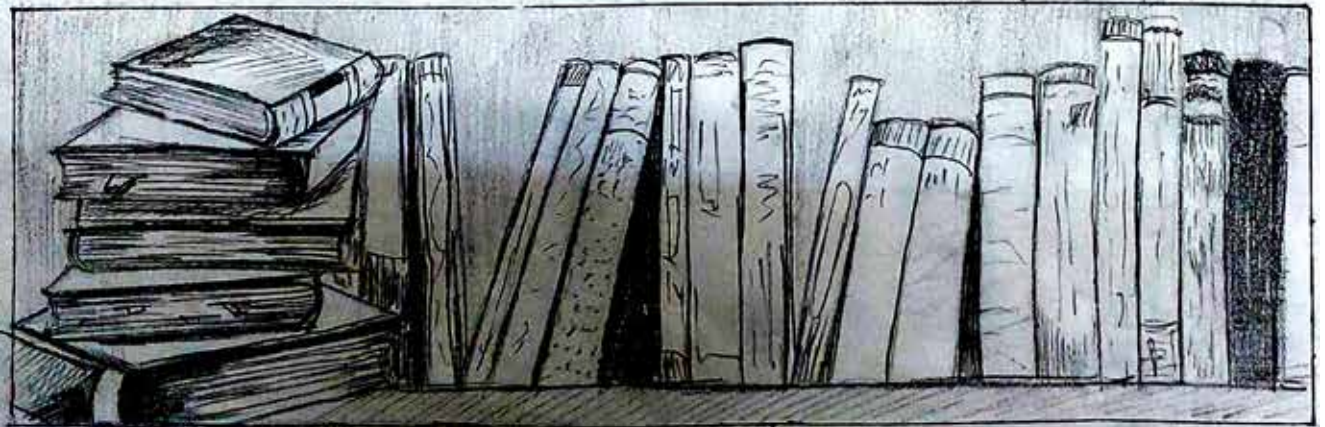
Karalama Edebiyat Dosyası

İSTANBUL'LA İLK
NASIL TANISTINIZ?

BABA VE
BABAANNEM ANLATIR-
LARDI. KİTAPLARDAN DA
OKUMUŞTUM İSTANBUL'U.
BÖYLE TANIMAYA BAŞLA-
MIŞTİM.

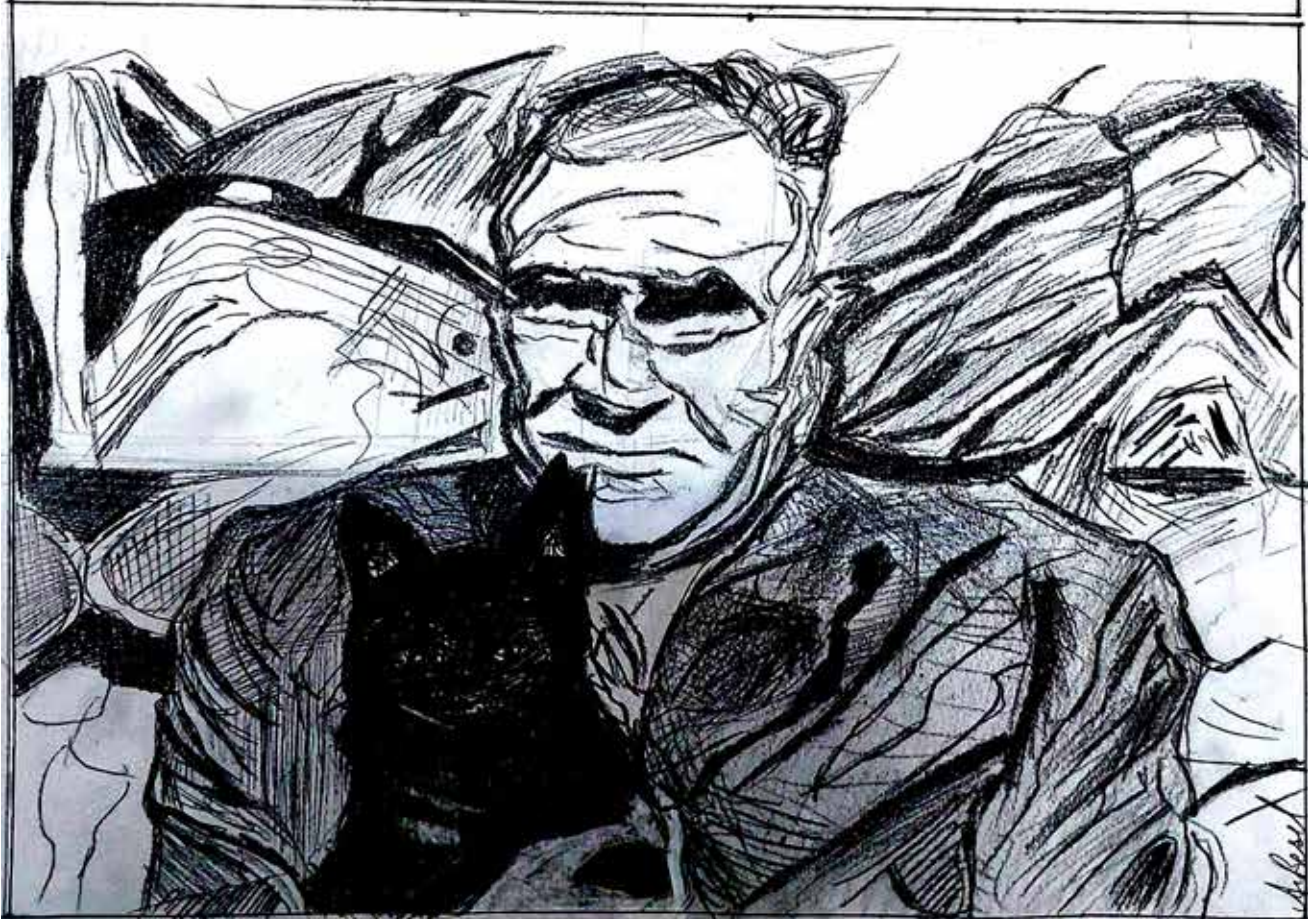

SİZİNLE SOHİBET ETMEK
BÜYÜK BİR ONUR BENİM
İÇİN. ARKADAŞLARIMA
NE SÖYLENEK İSTERSİNİZ?

AZ OKUYORUZ,
NATTA HİÇ OKUMU-
YORUZ VE GALİBA
HİÇ DE DÜŞÜNÜ-
YORUZ.

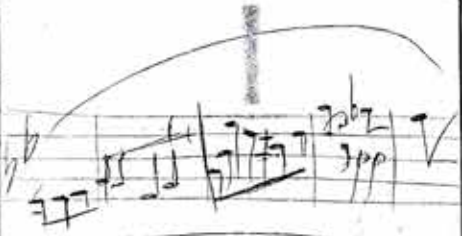
Buca'da eski bir cami avlusu
Kişide sadece
Orhan zamanında
Orhanla bir
Elyazır'ın
Bir...

SİRE SİZİN
İÇİN NE
ANLAMA
GELİR?

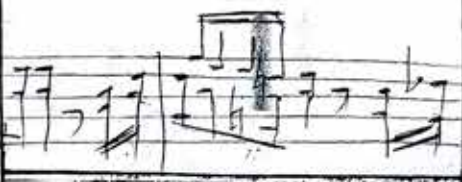
İçinde gördüğüm bana demelerden
Yazılar...
Ova...
Ve...
Bir zamanlar...
Sanki...

SİRE BENİM
İÇİN BİR
CEHİTTİR.

MÜZİĞİN YAZINIZ-
DAKİ ETKİSİ
NEDİR?

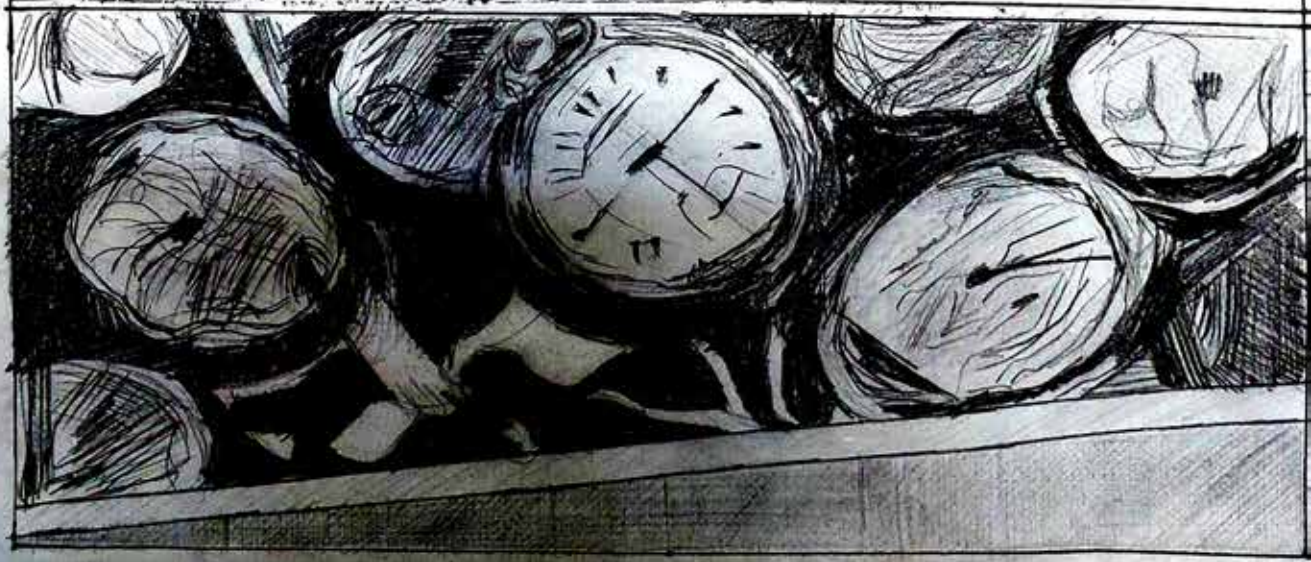

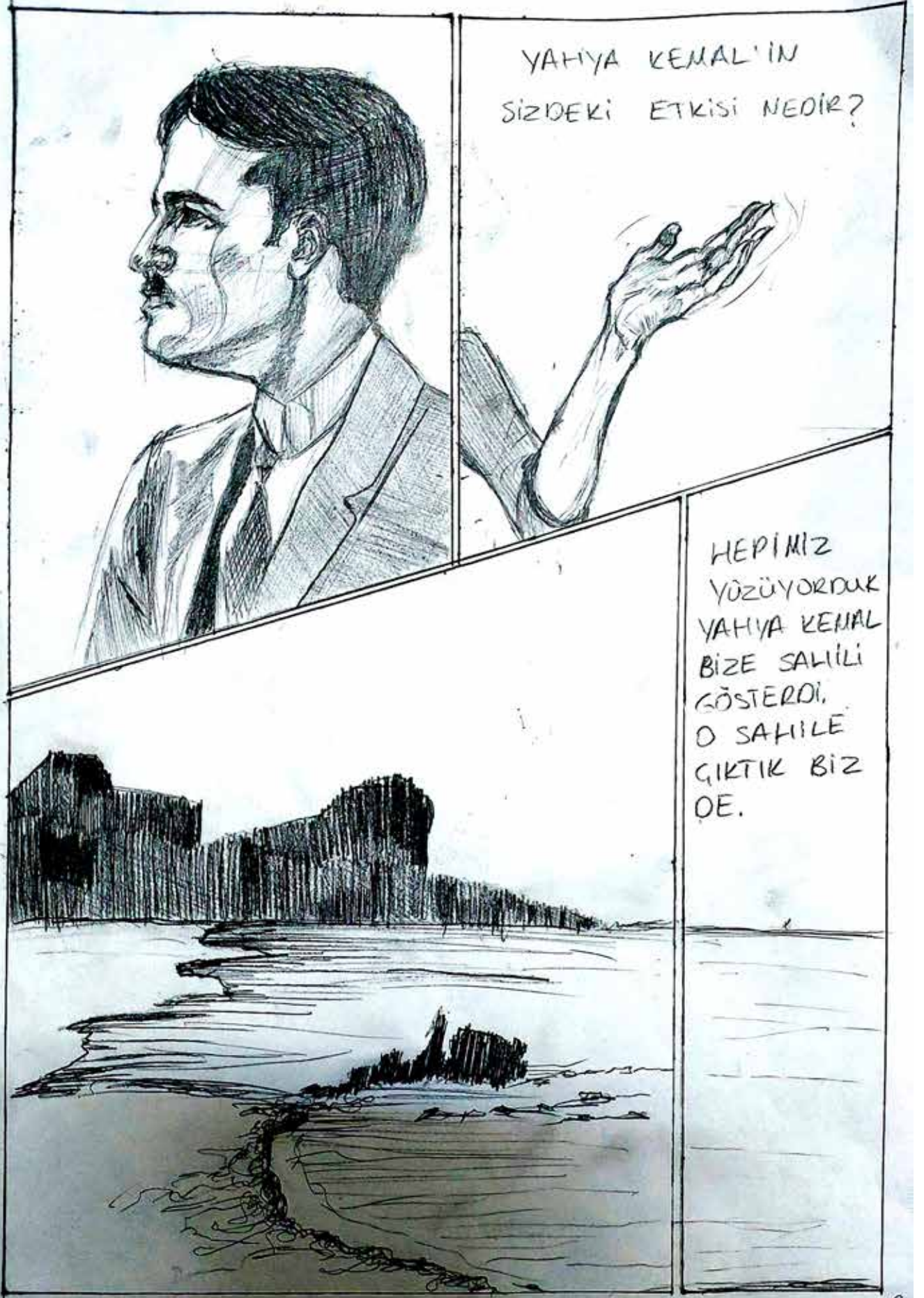
BENİM KOMPOZİS-
YONUMU MÜZİK
BELİRLEMEKTEDİR.

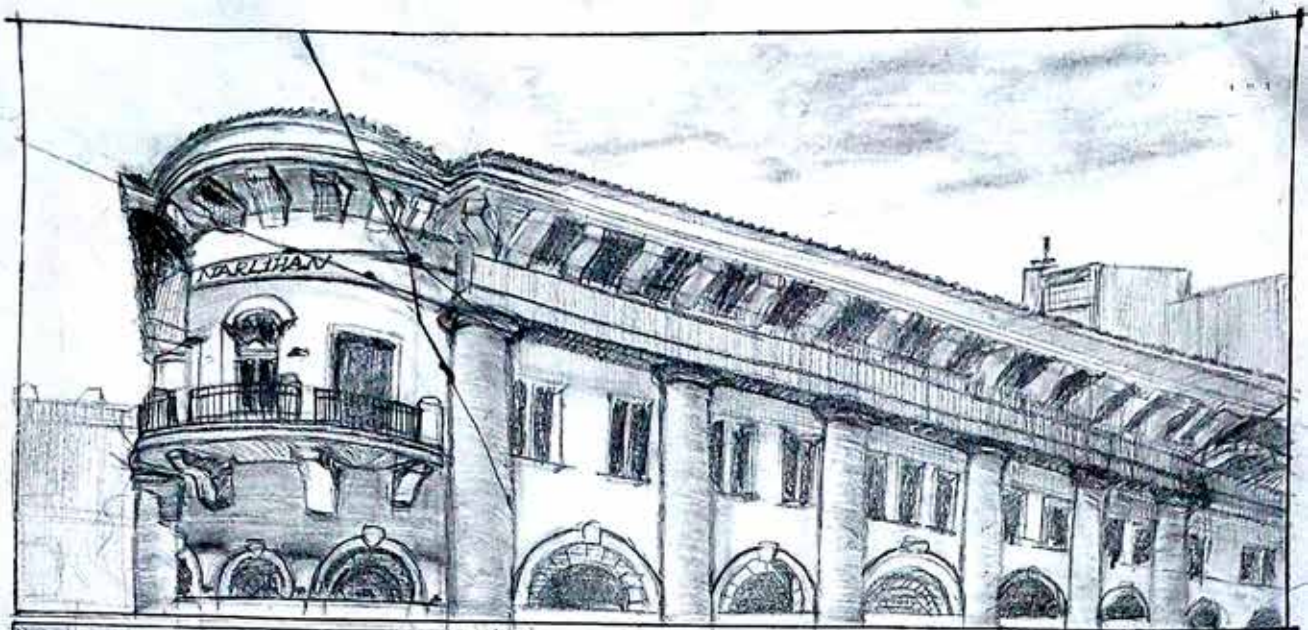

ROMANLARINIZDA
NE ANLATIYORSUNUZ?

ROMAN BENİM
İÇİN BİR DÜŞÜNME ALANI.
SİRE AKTARANADIGIM ME-
SELELERİ ROMANA
TASIDIM.

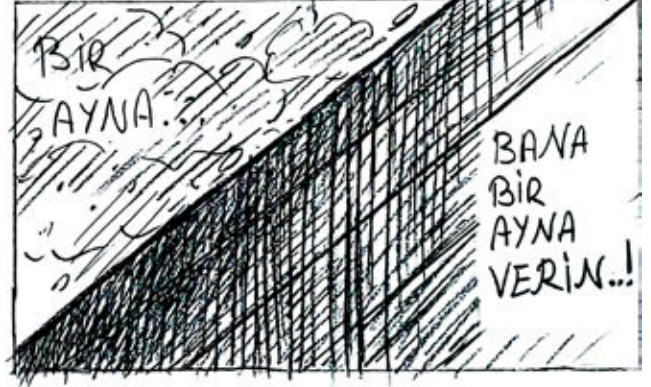
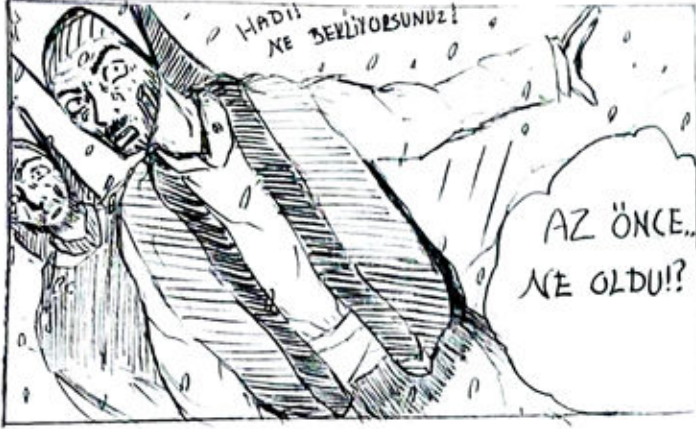

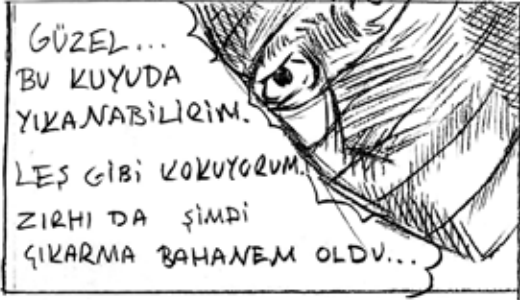

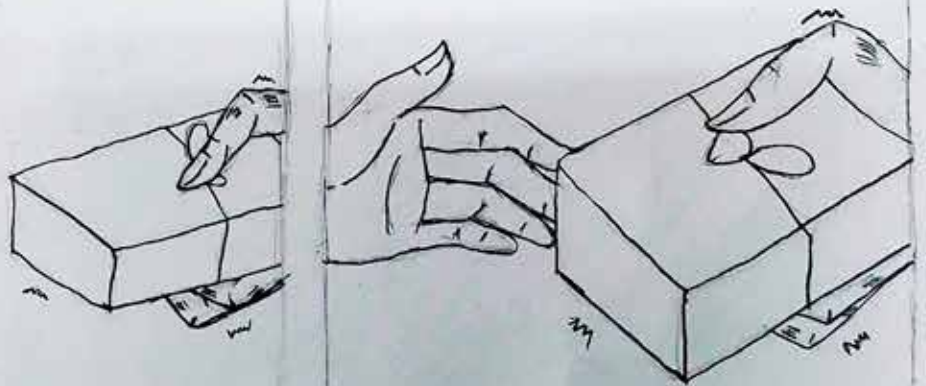

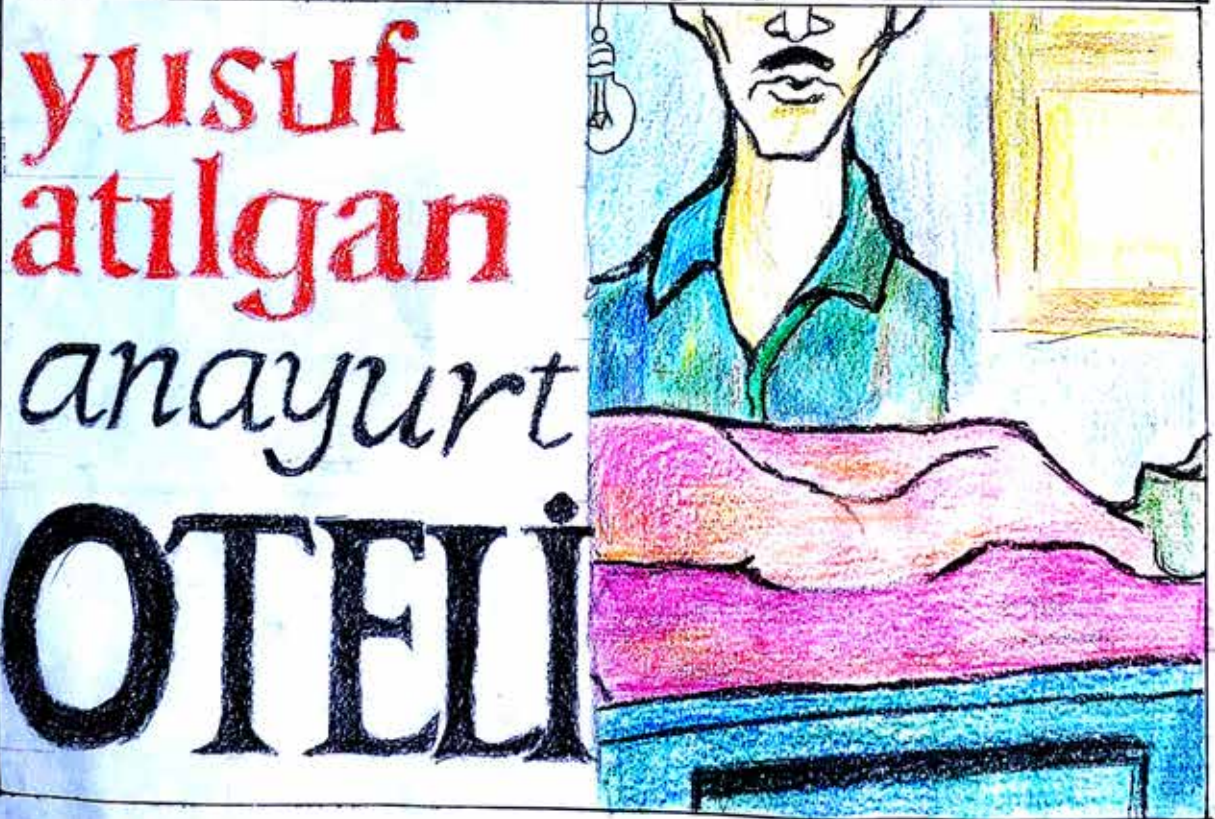
Dostoyevski'nin Suç ve Ceza Romanından

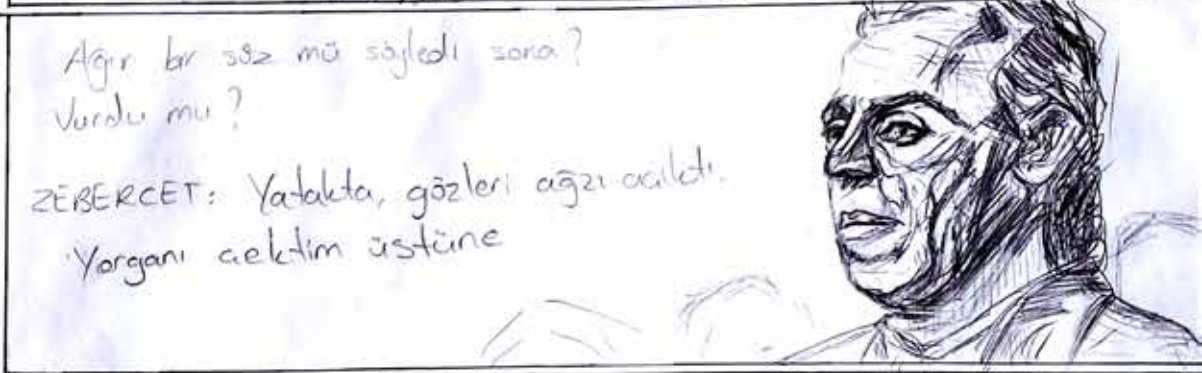

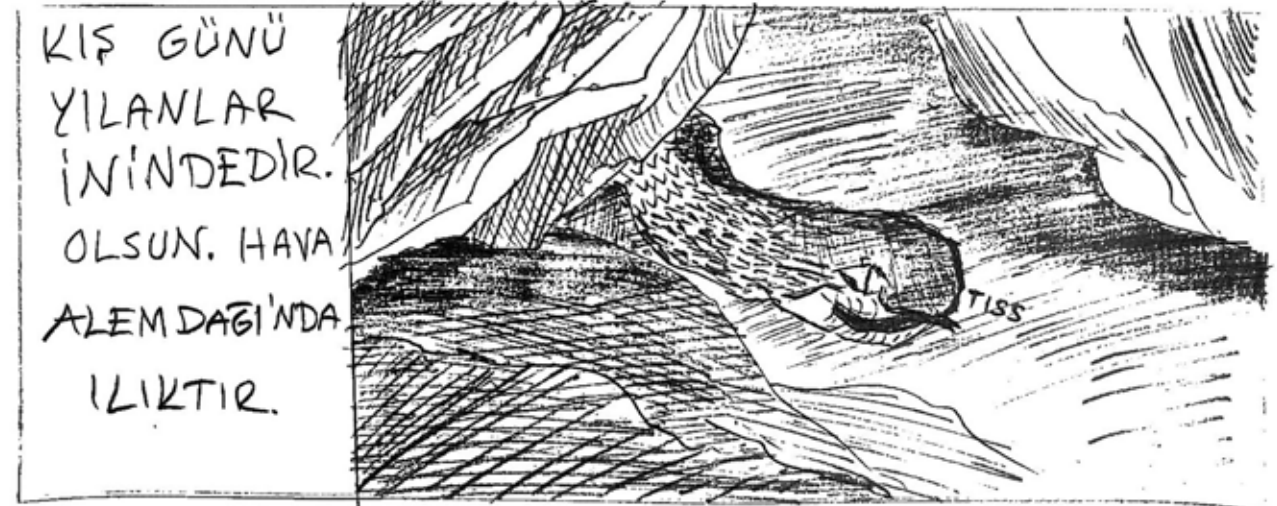

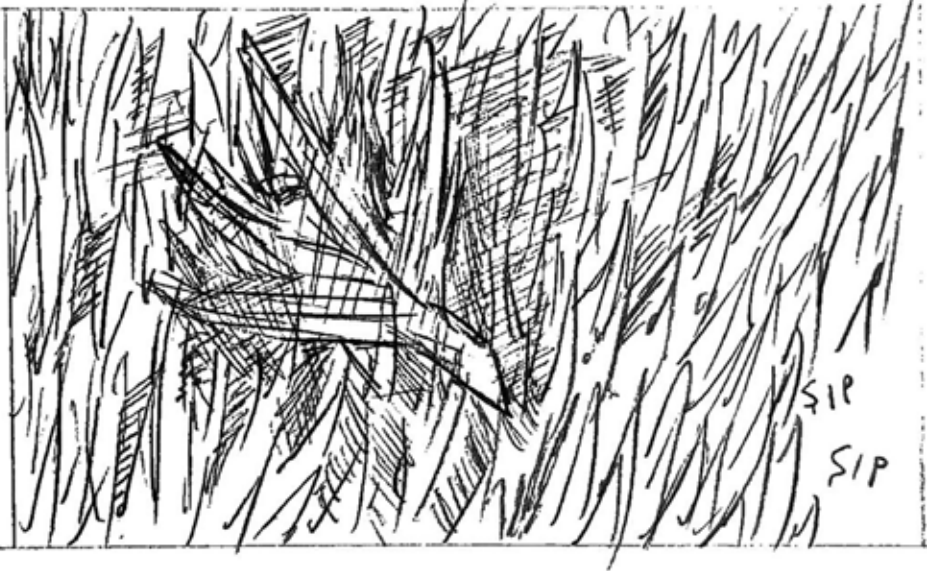

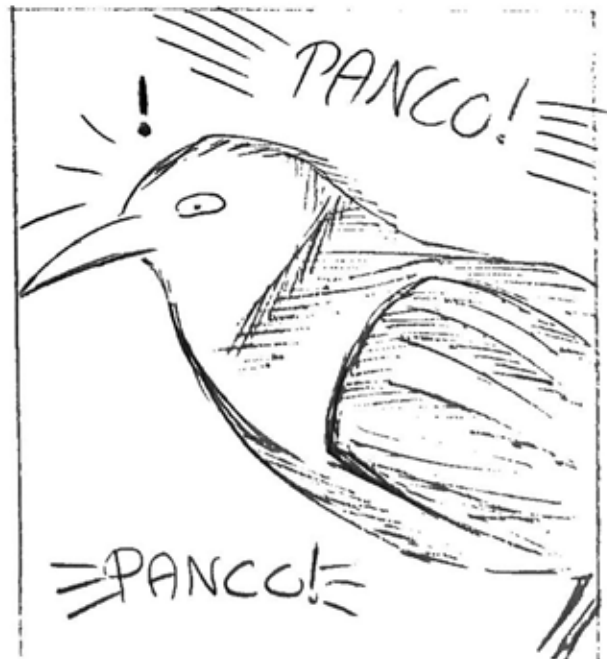

GÖKTEN
GÜNEŞ YAPRAKLARI
KIPKIZIL
AĞAÇLARIN
İÇİNDE
DOĞMUŞTUR

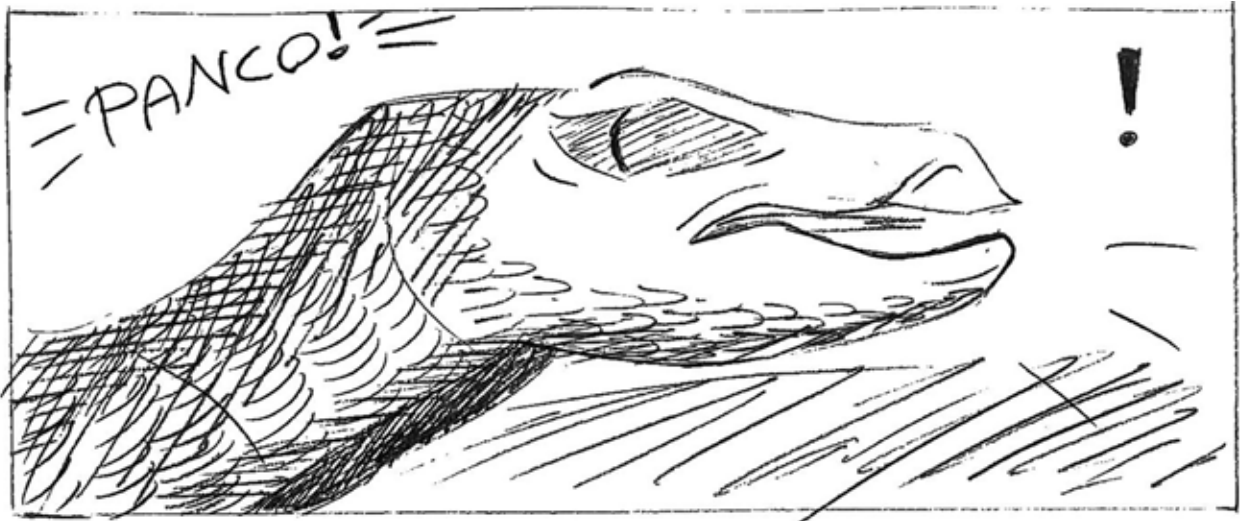
GÖKTEN
PARÇA
PARÇA
ILIK BİR
SEYLER
YAĞMAYTA,

ÇÜRÜMÜŞ YAPRAKLARIN
ÜSTÜNE BİRİKMEKTEDİR.

BİR BIGAZ.

GELMISSİN,
BAKIYORUM...

Midasın Kulakları

GÜNLERDEN
BİR GÜN...
KRAL MIDAS,
TMOLOS DAĞI
YAMAÇLARINDA
DOLAŞIRKEN..

GÜNEŞ TANRISI APOLLON İLE ŞARAP TANRISI
PAN'IN MÜZİK YARIŞI YAPTIKLARINI VE YARGIS
OLARAK DAĞ TANRISI TMOLOS'U SEPTİKLERİNİ GÖRÜR.

APOLLON.

ÇAPRAZ
DURUYOR

PAN.

AMA KRAL MIDAS, APOLLON YERINE PAN'IN DAHA İYİ BİR ŞEKİLDE MÜZİK ÇALDIĞINI VE OXUN KAZANMASI TARAFINDA OLDUĞUNU SÖYLEDİ

TABİİ... BUNU DUYMAK APOLLON'UN HOŞUNA GİTMEDİ

KRAL MIDAS'IN KULAKLARINI EŞEK KULAĞI YAPARAK ÖĞ ALDI.

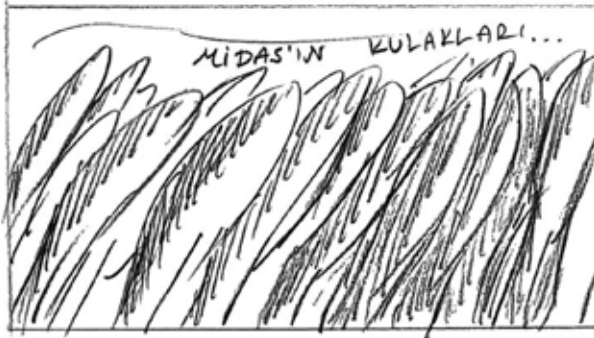

MİDAS, UTANDIĞI EŞEK KULAKLARINI SİVRİ BİR KÜLAH İLE BİR SÜRE SAKLAR AMA SAĞINI SAKALINI TIRAŞ EDEN BERBERDEN BUNLARI GİZLEYEMEZ.

BERBER, KİMSEYE AÇMADIĞI BU SIRDAN KURTULMAK İÇİN BİR TÜR KULAK OLARAK BENZETİLEN KUYUYA...

EĞİLEREK "MİDAS'IN KULAKLARI EŞEK KULAKLARIDIR" DİYE SESLENDİ.

UGULDAYAN KUYUNUN YANINDAKİ SAZLAR, YEL ESTİĞE DİLE GETİREREK "MİDAS'IN KULAKLARI EŞEK KULAKLARIDIR." DİYE YANKILANIR.

BUNU DUYAN KRAL MİDAS, HİDDETLENİR VE SAZLARIN KESİLMESİNİ İSTER.

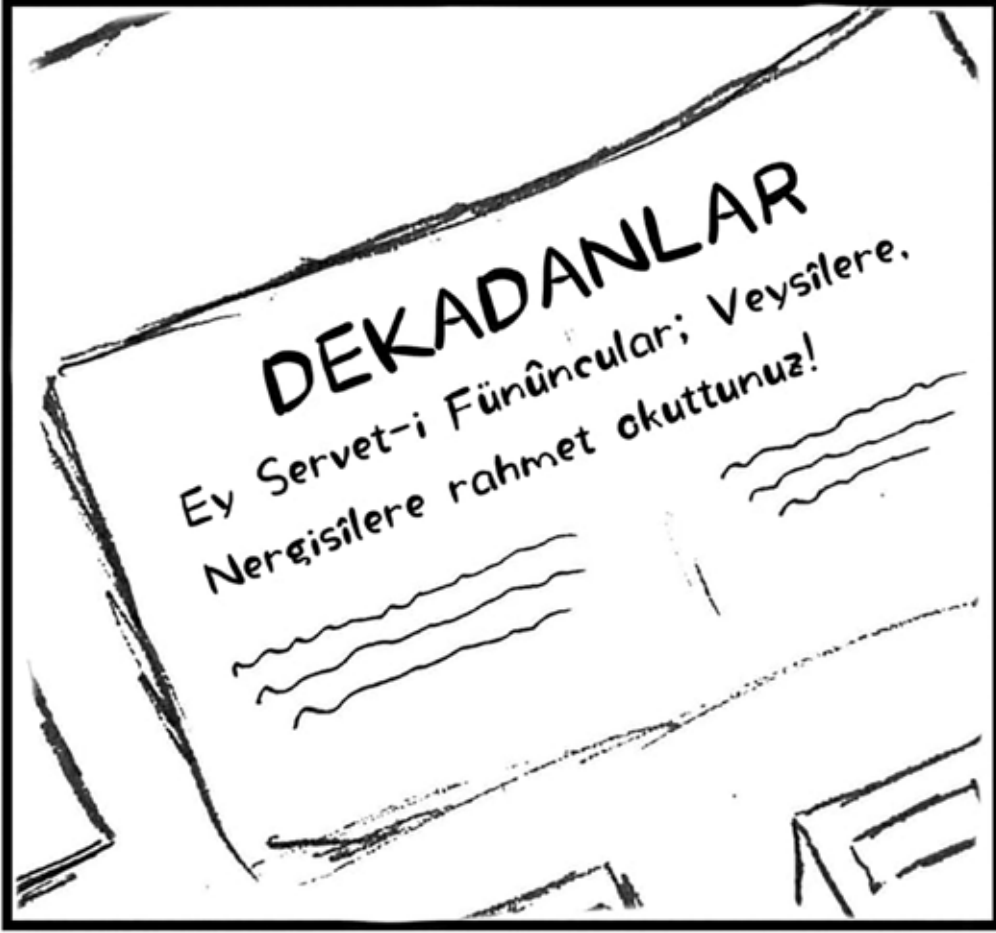
ANCAK KUYUNUN SUYU SAZLARA GEÇMİŞTİR VE SİR YAYILMIŞTIR. SAZLAR KESİLİR AMA BU SEFER DE SİRRİ KEÇİLER SESLENDİRİR.

Bir Tartışmanın Anatomisi: Dekadanlar

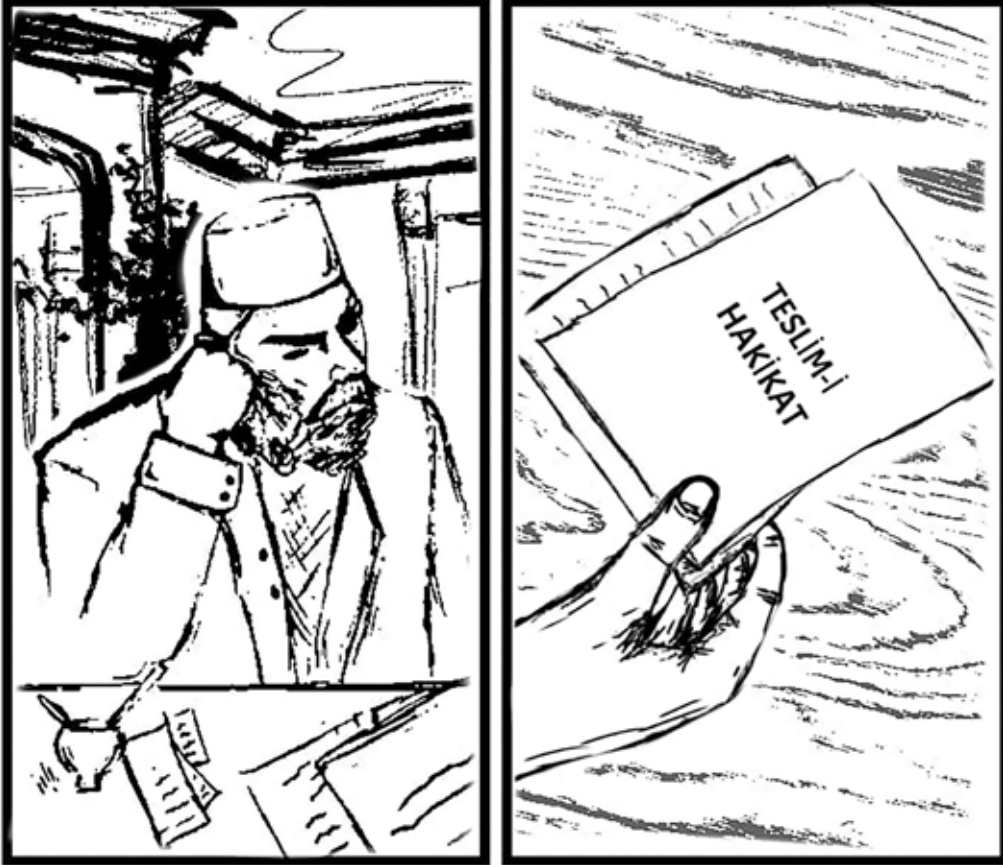

Ahmet Mithat

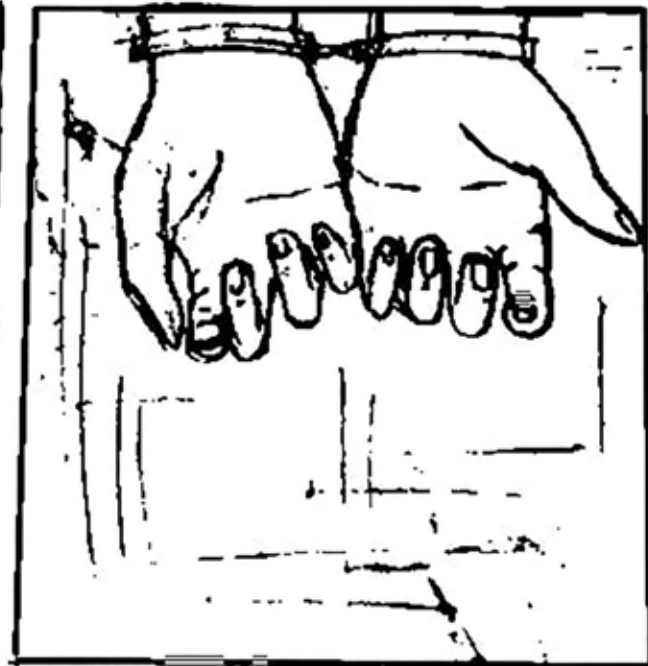
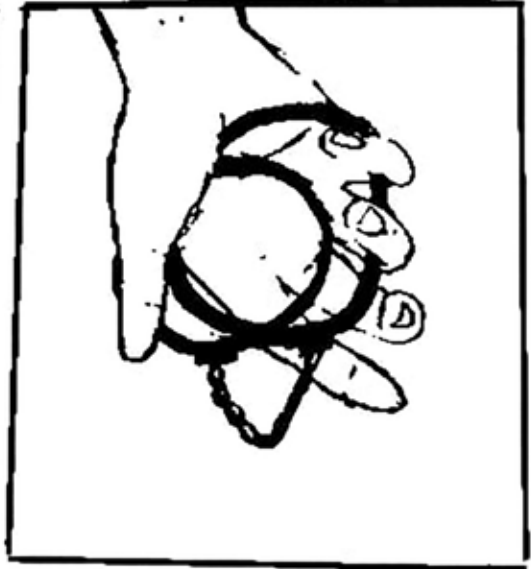
Şemsettin Sami

Servet-i Fünun döneminin en uzun ve en önemlitarışması olan "Dekadanlık" tartışmasını Ahmet Mithat Efendi başlatmıştır. Bu tartışma, adını onun bir makalesinden alır. Ahmet Mithat, Servet-i Fünuncuların dilini eleştiren "Dekadanlar" adlı bir makale yazar. Bu yazısında, Servet-i Fünuncuların dilinin Veysilere, Nergisilere rahmet okuttuğunu söyler. İşte, Ahmet Mithat'ın bu makalesi ve özellikle burada kullandığı "dekadan" sözcüğü, o günden sonra Servet-i Fünuncuları eleştirmek için kullanılır. Dekadan kelimesi bu dönemde alay, hakaret, küçümseme ve hatta küfür niteliği dahi kazanır. Bundan sonra sadece Ahmet Mithat tarafından değil, Servet-i Fünün edebiyatı ve temsilcilerini beğenmeyen herkes tarafından olur olmaz, bilinir bilinmez kullanılır. Bu polemikte yer alan ve Servet-i Fünün cephesinde bulunan sanatçılar şöyledir: Ahmet Rasim, Şemsettin Sami, Cenap Şahabettin, Süleyman Nazif, Hüseyin Cahit ve Süleyman Nesip.

Dekadanlık tartışmasında gazeteler daha ciddi bir tavır takınmışlardır. Tarafsız davranmaya özen gösterdiklerinden her iki tarafın yazılarına da sayfalarında yer vermişlerdir. Gayriciddî nitelikte yazılar ve tartışmalar daha çok yer almışlardır. Servet-i Fünûn dergisi tek başına bir cepheyi oluştururken, karşısında çok sayıda dergi ve gazete bulur. İrtikâ ve Malûmât bunların başında yer alır. Servet gazetesi de bu cephenin en önemli yayın organı olur. Fark edilecek bir biçimde Servet-i Fünûncuların yanında yer alan gazete Tarîk olmuştur. Hatta tartışmayı başlatan Ahmet Mithat'ın, tartışmanın bitmesinde rol oynayan yazısı "Teslîm-i Hakîkat" de Tarîk'te yayımlanır.

Kemal TAHİR'in Esir Şehrin İnsanları

Necip Fazıl KISAKÜREK'in Kaldırımlar şiirinden

İÇİMDE DAMLA
DAMLA,

BİR KORKU
BİRİKİYOR;

SANIYORUM.

HER SOKAK
BAŞINI,

KESMİŞ
DEVLER.

USTÜME
CAMLARINI HEP
GİMSİYAH DİKİYOR.

GÖZÜNE MİL
ÇEKLMİŞ BİR ÂMÂ
GİBİ EVLER.

NE SABAH
GÖREYİM, NE
SABAH
GÖRÜNEYİM,

GÜNDÜZLER SİZE
KALSIN, VERİN
KARANLIKLARI!

ISLAK BİR YORGAN
GİBİ, SİMSIKI
BÜRÜNEYİM,

ORTUN, ÜSTÜME
ORTUN, SERİN
KARANLIKLARI!

UZANIVERSE
GÖVDEM, TAŞLARA
BOYDAN BOYA,

ALSA BUZ GİBİ
TAŞLAR ALNIMDAN
BU ATEŞİ

DALIP, SOKAKLAR
KADAR ESRARLI
BİR UYKUYA,

ÖLSE,
KALDIRIMLARIN
KARA SEVDALI EŞİ.

İbrahim Çallı Adalardan Tablosu

İbrahim Çallı

İbrahim Çallı bir kuşağa öncülük etmiş Türk ressamdır. Kendi atölyesinde yetiştirdiği öğrencileri ve nice aydına öncülük etmesi sayesinde bir kuşağa Çallı kuşağı denilmektedir. Kendisi, Türk resminde ilk nü (çıplak) çalışan ressamı olarak ünlenmiştir. İbrahim Çallı ve Namık İsmail, Türk resmi içinde "Türk İzlenimcileri" olarak yaklaşımları ve üsluplarıyla resim sanatına farklı bir görüş getirdi. Onların sayesinde ilk kez kadın resimleri yapılamaya başlandı.

Rüştiyeyi memleketi Çal'da okumuştur ardından İzmir'de mülki idadisini bitirmiştir. Ailesi Çallı'nın askeri okula gitmesi için onu İstanbul'a göndermiştir fakat o resime olan tutkusunun peşinden giderek şimdiki adı ile Mimar Sinan Güzel Sanatlar Üniversitesi, olan Sanayi Nefise mektebine girmiştir. İlerleyen süreçte İkinci Meşrutiyet ilan edildikten sonra önde gelen ressamlardan oluşan Ressam Mehmet Ruhi Arel'in önerisiyle çoğunluğu Sanâyi-i Nefise Mektebi mezunu olan genç resamlar topluluğu ve Türk ressamların ilk topluluğu olarak bilinen Osmanlı Ressamlar Cemiyeti'nin üyesi oldu.

Çıplak Adam ve Harekat Ordusunun Muhafız Alayı'ndan Maksut Çavuş adlı çalışmalarını kazandı burs sinavını birinci olarak kazandı ve Fransaya gönderildi. Paris'te Fernand Cormon'un atölyesinde 1910 ile 1914 yılları arasında öğrenimini

sürdürdü. Birinci Dünya Savaşı ile ülkesine geri döndü. Ve Sanâyi-i Nefise Mektebi'ne atandı. Türk toplumunun o dönemki değişimlerini sanata yansıtmak üzere açılan Sisli Atölyesi etkinliği için yaptığı eserleri İstanbul ve Viyana sergilerinin 1917 yılında altı eseriyle katıldığı İstanbul sergisinde "Sanayi-i Nefise Madalyası" kazandı.

1947 yılında her hafta dergisinde yayımlanan röportajda "En verimli zamanımda çocuklarımdan ayrılmış olduğum için sahi müteessirim" diyordu. Kendisi 65 yaşında emekliliğe sevk edilmekten çok yakındı. Çünkü kendisi emekli oluncaya kadar İstanbul Devlet Güzel Sanatlar Akademisi'nde adına açılan atölyede koca bir kuşağa hocalık yaptı. Serbest Resim Kursları, Galatasaray Sergileri, Harbiye Nezareti Resim Atölyesi (Şişli Atölyesi) gibi atölyelerde hem sergiler düzenleyip hem öğrencilerle buluşmaktan çok keyif alırdı.

Mide kanamasından İstanbul'da hayatını kaybeden Çallı'nın yakın arkadaşı Hasan Ali Yücel Çallı'nın vefatından sekiz gün sonra "Dostum Çallı" yazısında:

"Onu son defa Taksim civarında görmüştüm. O şakacı Çallı, benimle uzun bir seyahate çıkacakmış gibi içli içli konuştu. Sesi, kederli bir inilti kadar ihtiyar ve bitkin, titriyordu. Ayrılrken öpüştük, aksi yönler yürüdük. Garip iç dürtüsüyle arkama döndüm, ne göreyim, o da bana bakıyordu.

Birbirimizi bir kere daha selamladık."

Sanat yaşamı boyunca çeşitli temalarda çalışan Çallı, özellikle 1923 sonrası resimlerine konu olarak Atatürk ve devrimlerini ele almıştır. Atatürk'ün portresini başarıyla ve birçok defa yapan ressamların başında gelir. Çallı ona "Türk milletinin gönlündeki Mustafa Kemal'in portresini yapma izin verir misiniz paşam?" diye sorduğunda, "Madem ki gönüllerde yaşayan Mustafa Kemal'i çizmek istiyorsun, benim modelliğime ihtiyaç yok", diye cevap verir. Buna rağmen Çallı, Atatürk'le birlikte vakit geçirebilen şanslı ressamlardandır. İstanbul Ticaret Odası Koleksiyonu'nda yer alan portre Çallı'nın yetkin Atatürk portreleri arasındadır. Atatürk'ü yeşil bir fon önünde çizgili desenli bir koltukta oturur biçimde betimlediği bu resimlerde Çallı, Atatürk'ün yüzünde kararlı, ciddi ve kendine güvenen kişiliğinin izlerini vermekte başarılıdır. İş Bankası Resim Koleksiyonu'nda bulunan İbrahim Çallı'nın Atatürk portresiyle İstanbul Ticaret Odası Resim Koleksiyonu'nda bulunan Atatürk portresi büyük benzerlik gösterir.

Çallı'nın üslubu empresyonist bir çizgide olduğu daha doğrudur. Özellikle portrelerinde ve figürlü kompozisyonlarında özgür çalışılmış klasik bir beğeni hakimdir. Kendisi zaten Cormon Atölyesi'nde dört yıl klasik eğitim almıştır. Fakat ilerleyen süreçte, serbest bir teknik kullanmıştır.

Asuman

Işık ve gölgede; renk armonisinde, özellikle kıvrak fırça darbeleriyle güçlü tekniğe ve ustalığa sahipti.

Rus ressam Alexis Gritchenko ile de tanışmış onun yaptığı resimlerden etkilenmişti. 'Mevleviler' isimli seriyle empresyonist teknikten vazgeçti ve Rus ressamın da etkisiyle; grafiğe yakın, şematik ve fazla karışık olmayan bir renk stilini benimsedi. Bu resimlerde Çallı, detaylardan arınmış düz renklere yöneldi.

İbrahim Çallı renk kullanımı konusundaki görüşlerini, görev yaptığı akademinin resim bölümü başkanlığını yürüten Leopold Levy ile girdiği tartışma sırasında şöyle ifade eder: "Talebeye yapılan telkin ve müdahalelerin neticesi, tabiat onlara aynı atmosfer ve aynı renkte gösteriliyor. Halbuki bizim memleketimiz, güneş, ziya ve renk memleketidir. Garbın koyu kurşunu semasıyla hiç alakası yoktur. Beşeriyet, resim sanatı üzerinde, renk vadisinde o kadar ısrar ile çalışmış, her büyük sanatkar paletle bir iki yeni renk daha ilave etmiştir. Bizim mütehasşisa (akademide bu unvanla görevlendirilen Levy'yi kastediyor) gelince, palette rengi asgariye indirmek taraftandır. Tabiatın öyle nüansları vardır ki, onlara mahsus renkleri kullanmak şarttır. Eğer Türk milleti Çallı'yı seviyorsa, güzel memleketini kendi renkleriyle ifade ettiği içindir." Kendisinin resimlerinde çokça Türk motifi ve koca bir paletin renklerini görmek oldukça mümkün.

*Resam Çallı Ateş Püskürtüyor", Faruk Gültunca, Her Hafta Dergisi, 2 Ağustos 1947

*<https://kultur.istanbul/>

*wikipedia

*<https://www.istanbulsanatevi.com/>

*<https://ataturkansiklopedisi.gov.tr/>

İbrahim Çallı Hatay'ın Anavatana Hasreti Tablosu

İBRAHİM ÇALLI

İbrahim Çallı led a generation of Turkish painters. Thanks to his mentorship of students in his own studio and his guidance of many intellectuals, a generation is referred to as the "Çallı Generation." He gained fame as the first Turkish painter to work with nudes. İbrahim Çallı and Namık İsmail brought a different perspective and style to Turkish art as "Turkish Impressionists." Thanks to them, paintings of women began to be made for the first time.

He attended the Rüştiye (middle school) in his hometown of Çal and later graduated from

the Mülkiye İdadisi (a type of high school) in İzmir. His family sent him to Istanbul to attend a military school, but he followed his passion for painting and enrolled in the Sanâyi Nefise Mektebi (currently known as Mimar Sinan Fine Arts University). Later, after the declaration of the Second Constitutional Era, he became a member of the Ottoman Painters Society, which was composed mostly of graduates from the Sanâyi-i Nefise Mektebi, at the recommendation of the prominent painter Mehmet Ruhi Arel.

He earned a scholarship with his works "Naked Man" and

İbrahim Çallı Zeybekler Tablosu

"The Guard Regiment of the Operations Army's Corporal Maksut" and was sent to France. He studied at Fernand Cormon's studio in Paris from 1910 to 1914. He returned to his country with the outbreak of World War I and was appointed to the Sanâyi-i Nefise Mektebi. He won the "Sanayi-i Nefise Medal" at the Istanbul exhibition in 1917 with six of his works displayed in Istanbul and Vienna, as part of the Şişli Workshop activity opened to reflect the societal changes of the time.

In an interview published in "Her Hafta Magazine" in 1947, he said, "I regret being separated from my children during my most productive time." He lamented being on the verge of retirement at the age of 65 because until his retirement, he had taught a whole generation in the studio named after him at the Istanbul State Academy of Fine Arts. He greatly enjoyed organizing exhibitions and meeting with students at workshops such as Free Painting Courses, Galatasaray Exhibitions, and the War Ministry Painting Workshop (Şişli Workshop).

Çallı, who passed away in Istanbul due to a stomach hemorrhage, was eulogized by his close friend Hasan Ali Yücel eight days after his death in an article titled "My Friend Çallı": "I had seen him for the last time around Taksim. That jocular Çallı spoke with me as if we were about to embark on a long journey together. His voice was as frail and tired as a mournful moan, trembling. As we parted, we kissed, and we walked in opposite directions. With a strange inner urge, I turned back, and what did I see? He was also looking at me. We greeted each other once more."

Çallı, who worked on various themes throughout his artistic life,

İbrahim Çallı Atatürk Tablosu

particularly has focused on Atatürk and his reforms in his paintings after 1923. He stands out as one of the successful painters who portrayed Atatürk's portrait many times. When Çallı asked Atatürk, "Would you allow me to paint the portrait of Mustafa Kemal as he lives in the hearts of the Turkish people, sir?" Atatürk replied, "Since you want to depict Mustafa Kemal who lives in the hearts, there is no need for my modeling." Nevertheless, Çallı was one of the fortunate painters who spent time with Atatürk. The portrait found in the Istanbul Chamber of Commerce Collection is one of Çallı's competent portraits of Atatürk. In these paintings where Çallı depicted Atatürk sitting on a striped patterned chair against a green background, he successfully captured the determined, serious, and self-confident personality of Atatürk.

It is more accurate to say that Çallı's style is in an impressionist vein. Especially in his portraits and figurative compositions, a freely worked classical taste predominates. Ultimately, he

received classical training for four years in Cormon's studio. However, in the later period, he used a free technique. He had a strong technique and mastery, especially in light and shadow, color harmony, and agile brushstrokes. He met the Russian painter Alexis Gritchenko and was influenced by his paintings. With the series titled "Whirling Dervishes," he abandoned the impressionist technique and, under the influence of the Russian painter, adopted a color style close to graphics, schematic, and not overly complicated. In these paintings, Çallı turned to flat colors devoid of details.

During a debate with Leopold Levy, who chaired the painting department of the academy where he served, Çallı expressed his views on the use of color as follows: "As a result of the advice and interventions made to students, nature is shown to them in the same atmosphere and in the same color. However, our country is a land of sun, light, and color. It has no relation to the dark leaden atmosphere of the West. Humanity, in the field of painting, has worked so insistently in the valley of color, adding one or two new colors to the palette of every great artist. As for our specialist (referring to Levy, appointed with this title at the academy), he advocates minimizing color on the palette. Nature has nuances that require using colors specific to them. If the Turkish people love Çallı, it is because he expresses his beautiful country in its own colors." It is quite possible to see Turkish motifs and the colors of a wide palette in Çallı's paintings.

Şükrü Erbaş

Aile fertlerinden pek çok kişiyi kaybeden Şükrü Erbaş'ın şiirlerinde işlediği ölüm temasına, 2015 yılında eşi Hatice Erbaş'ın vefatı da eklenmiştir. Bu kayıpla birlikte şairin son yıllarda yayımladığı eserlerinde ölümü ve ardındaki duyguları sıklıkla işlediği görülmektedir.

Şükrü Erbaş'ın "Dicle Üstü Ay Bulanık" adlı kitabından "Ömür Hanımla Güz Konuşmaları" bölümünden alınmış bu şiirler: Şairin Ömür Hanımın gidişiyile ona olan özlemini, çocuklarının ve kendisinin onun gidişine alışamadığını anlatır. Erbaş'ın şiirleri kalbimizin derinliklerine ayna olurken bu şiirler hakkında birkaç yorum yapmadan geçemeyeceğim.

Şair'in iki şiirinde de yalnızlığın bıraktığı o boşluğu rahatlıkla hissedebiliyoruz. Yağmurlu havalar dramatize edilmeye daha müsaittir. Gökten düşen damlalara benzer gözyaşları. Bundandır belki de o an gelen yazma sevdası. İnsan hiçbir

zaman yalnız kalmaz. Etrafında kimse olmasa bile başını kaldırdığı zaman gökyüzü hep onundur. Kâh insanın yaşadığı her zorlukta ayakta durma zorunluluğu gibi sıkışık bulutlar arasında gözükür güneş, kâh masmavi sonsuzdur içine işleyen mutluluk gibi insanın.

Bazen yağmurlu bir havada bile güneş açar elbette lakin o gökkuşağının çıkması için yağmura maruz kalmalıdır gökyüzü.

Hafif yoklar önce, yalnız gökyüzü müsaitse fırtına kaçınılmazdır. Güneşin de insanı terk ettiği o an yalnızlık işlemeye başlar insan yüreğine. Tam da Şükrü Erbaş'ın dediği gibi tam o an "Hüznün bütün koşulları hazır." dir.

Ve hayat attığın her adımda sana yaşama-yı daha çok sevdiren birini elinden aldıktan sonra anlamsız gelmeye başlar. Alışılması en zor olan, kaçınılması en zor şey ölümdür. Maalesef ki hepimizin kayıpları olabiliyor ve bu nedenle Ömür Hanım sadece Şükrü Erbaş'ın değil, hepimizin hayatında Hatice Hanımlara, Ahmet Beylere kadar uzanıyor. Bu noktada hepimizin ortak noktası yalnızlık ve onu hissettiren şiirler.

Şükrü ERBAŞ

The themes of death in the poems of Erbaş, who lost many family members, were further enhanced by the death of his wife Hatice Erbaş in 2015. With this loss, it can be seen that in recent years, the poet frequently explores death and the emotions it leaves behind in his published works. In his book "Dicle Üstü Ay Bulanık," specifically in the section "Ömür Hanımla Güz Konuşmaları" Erbaş expresses his longing for his departed wife, and how he and his children are unable to adapt to her absence. Erbaş' writings serve as mirrors to the depths of our hearts, and it's impossible not to comment on these poems.

In both poems, we can easily feel the void left by loneliness. Rainy weather is more conducive to dramatization. Raindrops falling from the sky resemble tears. Perhaps that's why there arises a longing to write at that moment. A person never truly is alone. Even if there's no one around, when they look up, the sky is always with them.

Sometimes, in the midst of every difficulty one faces, there's a necessity to stand tall, like the sun peeking through dense clouds, and sometimes, it's as boundless and joyful as the sky itself.

Sometimes, even in rainy weather, the sun shines, but for the rainbow to appear, the sky must endure the rain. When the sky is clear, a storm is inevitable. The moment the sun also abandons a person, loneliness begins to creep into the heart. Just as Şükrü Erbaş says, "All the conditions of sadness are ready" at that moment.

And life begins to feel meaningless after taking away someone who made you love life even more with every step you took. The hardest thing to get used to, the hardest thing to avoid, is death. Unfortunately, we all experience losses, and thus, Mrs. Ömür extends not only to Şükrü Erbaş but to all of us, from Mrs. Hatice to Mr. Ahmet. At this point, our common ground is loneliness and the poems that evoke it.

TRUMAN SHOW

**BİRİSİ BANA YARDIM EDEBİLİR Mİ? ÇÜNKÜ
İÇİMDEN GELDİĞİ GİBİ DAVRANIYORUM!**

Gerçekliği cebimizdeki cihazların, sosyal medyanın içinde bulduğumuz bu yeni sahte dünyaya çok farklı bir sahte gerçeklikle yaklaşan o filmde bahsediyoruz bugün. Truman Show sosyal medya gibi uyuşturulmuş zihinler ortaya koymak yerine sorgulayan zihinler, tanımlaması yapılamayan özgürlükler vadediyor günün sonunda biz izleyicilere.

Her gününü bir öncekiyle benzer yaşayan Truman'ın hayatındaki tek değişim benzer insanlarla oluşturduğu farklı diyaloglardır. Doğumundan beri Seahaven adasında yaşayan Truman'a adadaki 5000 kamera ve ada sandığı dizi stüdyosu dışında ekran başındaki milyonlar eşlik etmektedir. Çocukluğundan beri kaşif bi kişiliğe sahip Truman, dizi yönetmeni Christof tarafından yapılandırılan fobileri sebebiyle hiç bir zaman sınırlarını aşamamıştır fakat insanlar görünenin ötesinde düşünmeye hazır canlılardır ve Truman da ondan beklenen gibi özgürlüğün nerede saklı olduğunu bulmaya çalışır.

Truman Show benim fikrimce Truman'ın hayatı gibi bir gerçeklikte yaşamadığımızı kanıtlayamadığımız için bu kadar değerli bir filmidir. Doğumumuzdan bu yana bizler de çok fazla gerçeği sunulduğu gibi kabul etmişizdir. Filmdeki Christof karakteri de bir röportajda gerçeklik üzerine şunları

İnsanların farklı yerlere gitmesinin sebebi, daha önce o yerlere hiç gitmemiş olması değil midir zaten?

söyler: "Christof, Truman neden şu ana kadar dünyasının gerçek doğasını keşfetmeye hiç yaklaşmadı? Bize sunulan dünyanın gerçekliğini

sunulduğu haliyle kabul ederiz. Bu kadar basit." Filmin amacı gerçekliği, döngülerimizi, rutin saydığımız kafeslerimizi sorgulatmaktır ve bunu başarıyla yerine getirir. Hatta bunu destekler nitelikte bir bilgi verecek olursam Amerika'da film vizyona girdikten sonra 6 ay içinde seyahat oranları %12 artmıştır. Sorgulatmakla kalmamış özellikle doğduğu şehirden hiç ayrılmayan insanları keşfetmeye teşvik etmiştir.

Böyle bir filmde ufak detaylara önem verilmiş olması tahmin edersiniz ki kaçınılmazdır. Örneğin Truman hayatı boyunca hiç gerçek güneş ışığı görmediği için doğal olarak d vitamini eksikliği çekmektedir ve filmde pek çok sahnenin arka planında d vitamini takviyeleri görürüz.

Filmin yönetmeni Peter Weir, film vizyona girdiğinde izleyicilerin kendisini Truman'ın yerine koymasını istemiş ve bazı sinema salonlarına kamera yerleştirip film sırasında izleyicileri ekrana "Şu anda

TRUMAN SHOW

Somebody help me, I'm being spontaneous!

Today we are talking about a movie that approaches this new fake world where we find reality in the devices in our pockets and social media with a very different fake reality. At the end of the day, *The Truman Show* promises questioning minds and undefinable freedoms to us, the viewers, instead of creating numbed minds like social media. Truman lives each day similar to the previous one, and the only change in his life is the different dialogues he creates with similar people. Truman, who has been living on the island of Seahaven since his birth, is accompanied by 5000 cameras on the island and millions of people on the screen outside the series studio that he thinks of as an island.

Truman, who has been an explorer since childhood, has never been able to overcome his limitations due to his phobias, which were constructed by the show's director Christof, but humans are creatures ready to think beyond the visible and Truman, as expected of him, tries to find out where freedom is hidden. In my opinion, *The Truman Show* is such a valuable movie because we cannot prove that we do not live in a reality like Truman's life. Since our birth, we too have accepted too much reality as it is presented. The character Christof in the movie also talks about reality in an interview: "Christof, let me ask you why do you think that Truman has never come close to discovering the true nature of his world until now? we accept the reality of the world with which we're presented. It's as simple as that."

The aim of the movie is to make us question reality, our cycles, our cages that we consider routine, and it successfully accomplishes this. In fact, to support this, travel rates in the US increased by 12% within 6 months after the movie was released. Not only did it make us question, but it also encouraged people, especially those who never left the city they were born in, to explore.

In a movie like this, it is inevitable that small details are given importance. For example, Truman has never seen real sunlight in his entire life.

Truman naturally suffers from vitamin D deficiency, and we see vitamin D supplements in the background of many scenes in the movie. The director of the film, Peter Weir, wanted the audience to put themselves in Truman's shoes when the film was released, so he placed cameras in some movie theaters and projected the audience on the screen during the intermission with the text "He is

sinema salonunda film izliyor, film birazdan bitecek." yazısıyla yansıtmayı düşünmüştür fakat açılabilir davalar sebebiyle bu fikrinden vazgeçmiştir.

Bana göre bu filmde izleyici için belki de en kolay olan ana karakterimiz Truman'la bağ kurmaktır çünkü hepimiz kenarından köşesinden hayatımızın bir kısmında sıkışmış, kısıtlanmış hissetmişizdir fakat filmi ben merkezimizi bir kenara koyup incelediğimizde hayatlarımızdaki Christoflan, Lauren'ları görebileceğimizi fark ederiz. Evet belki ilk izlediğimizde bunu yapmak zordur fakat olur da yolunuz düşer ve İkinciye bu filmi izlemek isterseniz büyük bir netlikle görebilirsiniz ki her karakter içimizdedir aslında, bizdendir. belki bizizdir. Filinde rahatlıkla o baskıcı ama bir o kadar da şefkat barındıran, kaş yapayım derken çoğu zaman göz çıkararak, kırılması gereken yaşam döngülerini ısrarla diri tutmaya çalışan ebeveynlerimizi Christof aracılığıyla bulabilirsiniz veya sınırlarımızı aşmamızda bize basamak olan, samimiyet ve sadelik barındıran, başka dünyaların mümkün olduğunu hatırlatan Lauren'ları.

Film Truman'ın zincirlerini kırıp tam olarak da ondan beklenen gibi sahte gerçekliğini aşmasıyla biter fakat bu sadece özgürlük meselesi değildir aynı zamanda bir manipülasyonu yenmektir. Christof her şeye rağmen o kapıdan çıkmadan önce Truman'ı bu hayatta ondan daha iyi tanıyan kimse olmadığına,

watching a movie in the theater right now, the movie will be over soon." but decided against it because of the potential lawsuits.

I think maybe the easiest thing for the audience in this film is to connect with Truman, our main character, because we've all felt trapped and restricted at some point in our lives, but when we put aside our self-centeredness and examine the film, we realize that we can see the Christofs and the Laurens in our lives. Yes, maybe it's hard to do that the first time we watch it, but if you happen to be on your way and you want to watch this movie for the second time, you can see with great clarity that every character is actually inside

gerçek dünyanın yarattığı dünyadan çok da iyi olmadığını ikna etmeye çalışır çünkü cesaretine rağmen onun da korktuğunun farkındadır. Hayatı boyunca yaptığı gibi onu yine korkularıyla konfor alanında tutmaya çalışır fakat Truman burada biz izleyicilere konfor alanımızın bizi asıl öldüren şey olduğunu hatırlatır ve bilinmezliğe doğru o adımı atar. İlginçtir ki otuz yıl boyunca aynı ekrandan günün yirmi dört saati onu hapsedilen hayatında seyretmemişçesine bütün izleyiciler Truman'ın gerçekliğe attığı

**Geri gelmeye
başlamazsan
asla daha
uzağa
gidemezsin.**

adımı büyük bir coşkuyla karşılar belki de bu benim gözümde filmdeki en büyük ironidir. Bence Truman Show'un bize gösterdiği en büyük gerçek bize sunulanla kalmamız gerektiğidir. Biz de eğer bir başka topluluğun yarattığı bir stüdyoda yaşıyorsak biliyorum ki Truman'dan çok daha şanslıyız. Bir ömrün gezmeye

zar zor yetebileceği bir stüdyoda milyarlarca farklı fikirden insanlarla yaşıyoruz. Hakikati ara- mak için hiç bir zaman geç olmadığını düşünen herkesin defalarca izlese de sıkılmayacağı bir filmdir Truman Show.

Olur da görüşmezsek iyi öğlenler, iyi akşamlar ve iyi geceler.

us. Through Christof, you can easily find our parents who are oppressive yet compassionate, who often make matters worse, who insistently try to keep alive the life cycles that need to be broken, or Lauren, who is a stepping stone for us to overcome our limits, who has sincerity and simplicity, who reminds us that other worlds are possible.

The movie ends with Truman breaking his chains and transcending his false reality, exactly as expected of him, but it is not only a matter of freedom, but also of overcoming manipulation. Christof tries to convince Truman that there is no one in this life who knows Truman better than him, that the real world is not much better than the one he has created, because he knows that despite his courage, he is also afraid. He tries to keep him in his comfort zone with his fears, as he has done all his life, but Truman reminds us, the viewers, that our comfort zone is what really kills us and he takes that step into the unknown. It is interesting that all the viewers, as if they had not watched him for thirty years on the same screen twenty-four hours a day in his imprisoned life, welcome Truman's step into reality with great enthusiasm, perhaps this is the biggest irony in the movie in my eyes. I think the biggest truth that The Truman Show shows us is that we should not stay with what is presented to us. If we live in a studio created by another community, I know that we are much luckier than Truman. We live with billions of people with billions of different ideas in a studio that a lifetime is barely enough to visit. Truman Show is a movie that anyone who thinks that it is never too late to search for the truth will not get bored even if they watch it over and over again.

In case I don't see ya, good afternoon, good evening, and good night.

OYNA

AYARLAR

ÇIK

G.B.T.

GBT (Gez, Bul, Topla) Türkiye, Adana'dan başlamak üzere Türkiye'nin şehirlerini ve bu şehirlerde yetiştirilen tarım ürünlerini tanıtmak amacıyla yapılmış coğrafya temalı bir video oyunudur.

Oyunun ilk bölümü olan Adana'da, oyuncu oyuna bir ambar da başlar. Ambar da, oyuncunun topladığı ürünleri getirmesi gereken karpuz ve elma yığınlarına ek olarak bir de pamuk çuvalı bulunmaktadır. Doğru yığın veya çuvala doğru ürün teslim edildiği takdirde belirli bir puan kazanılmaktadır. Bu puanlar; altın ürün olarak kabul edilen karpuz için ürün başına onar puan, gümüş ürün olarak kabul edilen pamuk için ürün başına beşer puan ve bakır ürün olarak kabul edilen elma için ürün başına birer puandır. Toplam puan 300'e ulaştığı takdirde oyuncu bir sonraki seviye olan Adıyaman'a geçmeye hak kazanır. Oyundaki ürünlerin bakır, gümüş ve altın şeklindeki kategorizasyonu bahsi geçen ürünün üretiminin zorluğuna ve nadirliğine göre düzenlenmiştir.

Oyuncu, oyunun başında ambar dan çıkabilmek için ambar görevlisi ile konuşmalıdır. Yanına yeterince yaklaşıldığı zaman ambar görevlisi, üretim tesisini tanıtan bir cümle kurar ve konuşma sonlanır. Sonrasında ambarın kapısı açılır, oyuncu artık tarlalara girebilecektir. Ancak her tarlanın başında birer görevli daha bulunur. Oyuncu, tarlaya girmeden önce toplamak üzere olduğu ürüne dair bilgi almalıdır. Bunun amacı da oyunun eğlencesinin yanı sıra eğiticiliğinden de emin olmaktır. Ürünler hakkında bilgiler alındıktan ve belirli miktarda toplanıp teslim edildikten sonra oyuncu ambar da bulunan sandık aracılığıyla istatistiklerine ulaşabilir. İstatistikler ekranında hangi kategorideki üründen ne kadar toplandığına ve hedef puan olan 300 puana ne kadar yaklaşıldığı-

GBT (Gez, Bul, Topla) Türkiye is a geography-themed video game that aims to introduce the cities of Turkey, starting from Adana, and the agricultural products grown in those cities

In the first level of the game, Adana, the player starts the game in a warehouse. In the warehouse, in addition to the piles of watermelons and apples, there is also a sack of cotton in which the player has to bring the harvested products. If the correct product is delivered to the correct pile or sack, a certain number of points are earned. These points are ten points per item for watermelon, which is considered a gold product, five points per item for cotton, which is considered a silver product, and one point per item for apples, which is considered a copper product. If the total score reaches 300 points, the player is eligible to advance to the next level, Adıyaman. The categorization of

na dair bilgi alınabilir.

GBT Türkiye, Unreal Engine 5.3 oyun motoru ile yapılmıştır. Unreal Engine, yüksek kaliteli oyunlar, simülasyonlar ve diğer etkileşimli deneyimler oluşturmak için kapsamlı bir araç ve teknoloji paketi sunan bir oyun motorudur. Son teknoloji grafikleri, güçlü fizik motoru, PC, konsollar, mobil cihazlar ve sanal gerçeklik başlıkları dahil olmak üzere çeşitli platformlar için kapsamlı desteği ile bilinir.

Oyunun arayüzü, Sketchpad (<https://sketch.io>) üzerinden tasarlanmıştır. Sketchpad, kullanıcıların vektör grafikleri oluşturmasına ve düzenlemesine olanak tanıyan bir çizim programıdır. Oyun geliştiricileri tarafından da arayüz tasarımları için sıkça kullanılır. Sketchpad ilk etkileşimli bilgisayar grafik programı olarak kabul edilir ve şu anda modern çizim programlarında standart olan birçok özelliğin temelini atmıştır.

Oyunun atmosferini sağlamak için kullanılan üç boyutlu modeller Unreal Engine 5'in içerisinde gelen Bridge platformu üzerinden alınmıştır. Bridge, sunduğu geniş üç boyutlu modeller kütüphanesi sayesinde bu modellerin içe aktarılmasına ve yönetilmesine yardımcı olarak oyun geliştiricilerin yüksek kaliteli modelleri projelerine entegre etmelerini kolaylaştırır. Süreci kolaylaştırır ve oyunların görsel kalitesini artırır.

Karakter modellemeleri, Mixamo (<https://www.mixamo.com/>) ve Sketchfab (<https://sketchfab.com/>) üzerinden alınmışken animasyonlar yine Mixamo üzerinden oyuna motoruna aktarılmıştır. Mixamo, oyun geliştiricileri için özelleştirilebilir karakter animasyonları sağlayan web tabanlı bir hizmettir. Adobe tarafından geliştirilen bu hizmet, oyun projelerinize kolayca entegre edebileceğiniz önceden hazırlanmış üç boyutlu karakter animasyonlarından oluşan bir kütüphane sunar. Sketchfab ise; kullanıcıların

üç boyutlu içerik yüklemesine, paylaşmasına ve yerleştirmesine olanak tanıyan her geliştiricinin kendi işlerini başkalarıyla paylaştığı bir topluluktur.

Oyunda kullanılan sesler Freesound'dan (<https://freesound.org/>), arayüzde kullanılan ikonlar ise Icons8'den (<https://icons8.com/>) alınmıştır. Freesound, insanların kendi oluşturduğu sesleri başkalarının da projelerinde kullanmaları için paylaştıkları, kar amacı gütmeyen bir web sitesidir. Icons8 ise, önceden oluşturulmuş yüzlerce ikonun bulunduğu geniş kütüphanesi ile geliştiricilere projelerinin arayüz tasarımları konusunda yardımcı olur.

Geliştirme sürecinde kullanılan bazı eğitim videoları ve dökümanlara bağlantılar:

<https://www.youtube.com/watch?v=dSTdAToJ7Gg>

<https://youtu.be/TZtbzSEMtvM?si=s8Dw2aGRjVn22xwe>

<https://youtu.be/3zy5oMXu-004?si=d3WVDVsXnfm9tKK7g>

<https://youtu.be/5ju7wvYZGBI?si=CZkzMB4BmMi73192x>

<https://youtu.be/w9mijf-gKOG?si=u4b3jtq6WCn8dH66>

https://youtu.be/N7n6_-ICRvE?si=xC9SZW_qJvtFvcXK

<https://youtu.be/9D-Y9Xe1KRW8?si=TfPtISLOQik4Qi-lA>

<https://www.youtube.com/watch?v=gJKGMFcg29c>

<https://docs.unrealengine.com/5.3/en-US/creating-visual-effects-in-niagara-for-unreal-engine/>

<https://docs.unrealengine.com/5.3/en-US/animating-characters-and-objects-in-unreal-engine/>

<https://docs.unrealengine.com/5.3/en-US/unreal-engine-programming-and-scripting/>

<https://docs.unrealengine.com/5.3/en-US/lighting-the-environment-in-unreal-engine/>

the products in the game as copper, silver and gold is based on the difficulty and rarity of the production of the product in question. At the beginning of the game, the player must talk to the warehouse attendant in order to exit the warehouse. Once close enough, the warehouse attendant says a sentence introducing the production facility and the conversation ends. The door of the warehouse is then opened and the player can now enter the fields. However, there is one more worker at the head of each field. Before entering the field, the player must get information about the product they are about to harvest. This is to ensure that the game is educational as well as entertaining.

Once the information about the products has been received and a certain amount has been collected and delivered, the player can access their statistics via the chest in the warehouse. On the stats screen, you can see how much of each category of product has been collected and how close you are to reaching

the target score of 300 points.

GBT Turkey was made with the Unreal Engine 5.3 game engine. Unreal Engine is a game engine that offers a comprehensive suite of tools and technologies for creating high-quality games, simulations and other interactive experiences. It is known for its cutting-edge graphics, powerful physics engine, extensive support for a variety of platforms, including PC, consoles, mobile devices and virtual reality headsets.

The game's interface was designed on Sketchpad (<https://sketch.io>). Sketchpad is a drawing program that allows users to create and edit vector graphics. It is also frequently used by game developers for interface design. Sketchpad is considered the first interactive computer graphics program and laid the foundation for many features that are now standard in modern drawing programs.

3D models used to provide the atmosphere of the game were taken from the Bridge platform included in Unreal Engine 5. Bridge makes it easy for game developers to integrate high-quality models into their projects by helping to import and manage

these models thanks to its extensive library of 3D models. It makes the process easier and improves the visual quality of games.

Character modeling was done through Mixamo (<https://www.mixamo.com/>) and Sketchfab (<https://sketchfab.com/>), while animations were imported into the game engine through Mixamo. Mixamo is a web-based service that provides customizable character animations for game developers. Developed by Adobe, this service offers a library of pre-made 3D character animations that you can easily integrate into your game projects. Sketchfab is a community where each developer shares their work with others, allowing users to upload, share and embed 3D content.

The sounds used in the game are from Freesound (<https://freesound.org/>) and the icons used in the interface are from Icons8 (<https://icons8.com/>). Freesound is a non-profit website where people share the sounds they create for others to use in their projects. Icons8 helps developers design the interface of their projects with a large library of

hundreds of pre-built icons.

Links to some of the tutorials and documentations used in development:

<https://www.youtube.com/watch?v=dSTdAToJ7Gg>

<https://youtu.be/TZtbzSEMtvM?si=s8Dw2aGRjVm22xwe>

<https://youtu.be/3zy5oMX-uO04?si=d3WDVsXnfm9tKK7g>

<https://youtu.be/5ju7wyvZG-BI?si=CZkzMB4BMi73192x>

<https://youtu.be/w9mijf-gK-Og?si=u4b3jtq6WCn8dH66>

https://youtu.be/N7n6_ICRvE?si=xC9SZW_qJvFvcXK

<https://youtu.be/9DY9X-e1KRW8?si=TfPtISLOQiK4QilA>

<https://www.youtube.com/watch?v=gJKGMFcg29c>

<https://docs.unrealengine.com/5.3/en-US/creating-visual-effects-in-niagara-for-unreal-engine/>

<https://docs.unrealengine.com/5.3/en-US/animating-characters-and-objects-in-unreal-engine/>

<https://docs.unrealengine.com/5.3/en-US/unreal-engine-programming-and-scripting/>

<https://docs.unrealengine.com/5.3/en-US/lighting-the-environment-in-unreal-engine/>

Sırçaya Dair

Sabah uyandığında yoktun. Sensiz günler geçmiyor Feza. Ne yapacağımı bilmiyorum, yokluğunla nasıl baş edeceğimi, burada olmadığın her bir an duvarlar daha da üstüme gelirken, nefes alamazken, hayalinle yaşamımı devam ettirmeye çalışırken ve ettiremezken en çok da kokunu duyduğumda yazlık evin yanındaki yaseminlerin kokusunun sarhoşluğu içerisinde sahile adımladığım zaman, deniz bana seni geri vermiyor, yansımanı görüyorum, gözlerini, vazgeçemediğim dudaklarının belli belirsiz bir silüeti düşüyor gözlerimin önüne, ağlıyorum, gözyaşlarım senin görüntünü siliyor, biliyorum artık gelmeyeceksin, ben de gitmeyeceğim, birlikte kalamayacağız seninle, kalırsak yok olacağız.

O günü hatırlıyorum, o sıcak, Mayıs sabahını.

Evet, yalan söyledim. Buluşacağımız saatten tam üç saat önce oraya gittim, insanları izledim, karşımdaki sandalyenin boşluğu, alay etti benimle, aldırış etmedim, seni bekledim. Beklerken içtiğim kahveler, şimdi anımsayınca küçük bir çocukken annemin yaptığı kurabiyelerin kokusunu hatırlatıyor bana,

o günlere geri dönemiyorum, oysa sadece bir anlığına, sadece bir anlığına o kokuyu o an, orada yeniden duyabilmek için nelerimi vermezdim! Hayat böyle değil, geri alamıyoruz hiçbir şeyi, yaşanan hiçbir anı tekrar yaşayamıyoruz, tek bir seçim hakkı, o seçimi tek bir yaşayış, ve uçsuz bucaksız bir yolculuk, her seferinde farklı yollara umutsuzca saptığımız. Sen de böylesin, biliyorum, o günlere geri dönmek istiyorsun ama hiçbir zaman o kadar şanslı olamayacağız, şansımızı bir kere kazandık ve kaybettik.

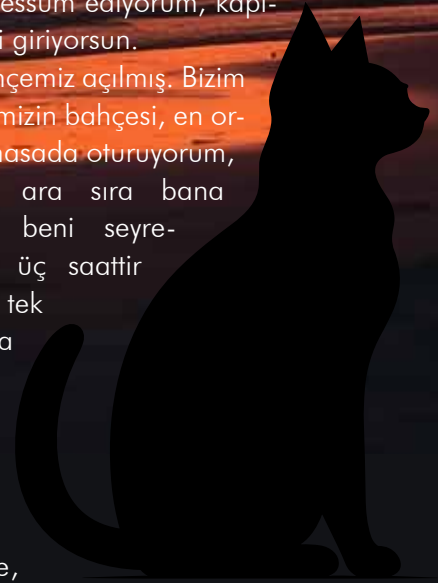
Tüketiyoruz her şeyi, şansları, yolları, seçimleri, insanları, sevgileri en çok, o küçük bakışları tüketiyoruz, çocukça yürüyüşleri, çimlerde yuvarlanışlarımızı tüketiyoruz, sonuna kadar bir elma şekeri gibi emiyoruz onları, geriye elmanın sapı kalıyor yalnızca, onu gördükçe öfkeleniyor, yenilerini istiyoruz, hep daha çok, hep daha farklı, hep daha heyecanlı ve hep daha beklenmedik! Senin dudakların, elma şekerine benziyor. Sana bunu söylediğime hiçbir zaman inanmadın belki de, fakat sen bana inanmasan da, ben ken-

di elma şekerimden hiçbir zaman vazgeçmedim; her ne kadar sen çoktan başka tatları, başka gözlerde, başka dudaklarda, başka bakışlarda, başka gülüşlerde, başka sevişmelerde aramaya başlamış olsan dahi.

Üç saat sonra, tam konuştuğumuz saatte, üstünde beyaz bir gömlek, altında keten bir pantolon, beyazlar içinde, saçların nemli, siyah, keskin çenene dalgalı iniyor, gözlerin buz mavisi, buğulu camın ardından bile, o sıcak mayıs sabahında, beni kaskatı kesiyor-sun.

Tebessüm ediyorum, kapıdan içeri giriyorsun.

Bahçemiz açılmış. Bizim pastanemizin bahçesi, en ortadaki masada oturuyorum, insanlar ara sıra bana bakıyor, beni seyrediyorlar, üç saattir burada tek başıma oturmamı şaşkınlıkla karşıyorlarken dilerince,

Fotoğraf : <https://www.freeplik.com>

oysa benim aklımda senden başka hiçbir şey yok, tanıştığımızdan beri olmadı, olmayacak, bay ve bayan çokbilmişleri umursamıyorum, hepsinin canı cehenneme. Akşamüstü artık, o güzel akşamüstü, ben geldiğimde öğleden sonraydı, hep bir şeyleri kaçırmıştık gibi seninle...

Gözlerim doluyor.

"Dalgınsın," diyorsun, farkındasın, ama her zaman yaptığımız

gibi, yine, konuşmuyoruz seninle, öylesine bir soruymuş gibi soruyorsun o yüzden, benim anladığımı bilmene rağmen, konuşursan ne kadar kırılacağımın ayırındasın, sesin keleklerin kanat çırpışından dahi zarif, seni izlerken zaman sonsuzluğa karışıyor. "Ne zamandır buradasın?"

"Yeni geldim," diyorum fısıltı gibi bir sesle kendim dahi duymadığım, konuyu değiştirmek is-

tiyorum, çabucak neşeli ifademi takınıyorum. "Ne istersin bakalım, kup griye ismarlayalım mı? Nasıl özledim ama!

Oradayken ne zaman arkadaşlarla tatlı yense, aklıma düşüyor, bir şey söyleyemiyorum tabii... Nereden bilecekler sanki?"

Uzun bir süre, öylece duruyorum. Bana bakıyor, beni izliyorsun, Umarsız sesin, soruyor:

"Gidelim mi?"

TEŞEKKÜR

ULUS SPOR AKADEMİSİ

Kulübümüz 2006 yılında Zafer EKİCİ başkanlığınızda Yeşilköyde kurulmuştur. İlk olarak faaliyetine yüzme branşında başlayan kulübümüz elde ettiği bir çok başarının ardından bünyesine **basketbol, voleybol ve paletli yüzme** branşlarını da ekleyerek **geleceğin sporcularını** yetiştirmeye devam etmiştir.

Uzman Antrenör kadrosu ve kişi odaklı çalışma stiliyle diğer tüm Spor kulüplerinden ayrılan kulübümüz, **Beylikdüzüne yeni bir-spor bakışı** kazandırmış ve bölgenin en çok tercih edilen altyapı kulübü olmuştur.

Geleceğin başarılı ve ahlaklı sporcularını yetiştirmek için çıktığımız bu yolda tecrübeli antrenörlerimizle beraber durmadan çalışmaktayız.

Sizlerde kulübümüzün bir parçası olmak isterseniz deneme antrenmanınıza katılabilir ve aşağıdaki hesaplardan kulübümüzü takip edebilirsiniz.

www.ulussporakademi.com
instagram .ulussporakademi

05424300099

2019 yılında İstanbul'un Beylikdüzü ilçesinde "butik eğitim" anlayışıyla kurulan Etiler Akademi, nitelikli ve seçkin öğretmenleriyle bölgedeki öğrencileri sınavlara hazırlamaktadır.

Ortaokul ve lise olmak üzere 2 ayrı şubesi bulunan Etiler Akademi, her şubesinde ayrı eğitim kademesinde hizmet vererek öğrencilerin ve öğreticilerin sınava daha odaklı olmasını amaçlamaktadır.

Etiler Akademi;
LGS, YKS, TYT, AYT, YDT, ve
bire bir özel ders vermektedir.

Çocuklarımızın Geleceği İçin, —— Butik Eğitim ——

Akademik Çalışmalarımız

**8-10 Kişilik
Homojen Sınıflar**

**Yapay Zeka Destekli
Hata Sıfırlama**

**Özel Ders
Desteği**

**Sınırsız Birebir
Soru Çözümü**

**Rehber ve Danışman
Öğretmen Desteği**

Demo derslerimize katılarak
bizi daha yakından tanıyabilirsiniz.

☎ 0212 924 56 95

ORTAOKUL ŞUBESİ

🏠 Adnan Kahveci Mah. Uludağ Cad. No:22/5
Kapı No:33 Beylikdüzü / İSTANBUL
(Kalekent B Kapısı Yanı)

LİSE ŞUBESİ

🏠 Cumhuriyet Mah. Atatürk Bulvarı No:19
Beylikdüzü / İSTANBUL
(Çağrı Market Yanı)

🌐 www.etilerakademi.com